

BRĪVĀ LATVIJA

ISSN 0934-6759

APVIENOTĀ **LONDONAS AVIZE** UN **LATVIJA**

2013. gada 17. augusts – 23. augusts

Nr. 31 (1305)

Lasiet tīmeklī!
www.brivalatvija.lv

Vai Skotijā būs
Latviešu biedrība
(3. lpp.)

Trikātas Sniega bumbai -
zeltis
(4. lpp.)

Vēlas pretmetu
Okupācijas mūzejam
(5. lpp.)

Reemigrācijas atbalstam
(9. lpp.)

7. Vācijas-Latvijas sadarbības konference Mellē

Foto: Ingrida Dreška

Pēc Jēkabpils un Melles mākslinieku dialogizstādes atklāšanas. Izstādes organizētāja, māksliniece Rozvīta Penceka (otrā no labās) kopā ar mākslas zinātnieci Dr. Silvanu Krejeri, archibīskapu Elmāru E. Rozīti un V. Rozīti

Dabas parku un mežu ieskaudajā Vācijas pilsētā Mellē no 31. jūlija līdz 3. augustam notika septītā Vācijas-Latvijas sadarbības konference, kas pulcēja vairāk nekā 60 dalībnieku no Vācijas un Latvijas. Konferencēmērķis - veicināt abu valstu pašvaldību sadarbību.

Pirmā šāda veida konference notika Vācijā, Villichā, un viens no šo konferenču uzsācējiem ir Villichas Vācu-latviešu draudzības biedrības priekšsēdis V. Broks.

Ar Latvijas pašvaldībām sadarbojas apmēram 30 Vācijas pašvaldību, biedrību un citu veidojumu.

Šo konferenci pārstāvēja 17 viesi no Latvijas.

Melles pilsētas domes priekšsēža pirmais vietnieks Andreass Dreiers, kas Latvijā viesojies vairākas reizes, atklājot konferenci, uzsvēra šo abu valstu un pilsētu partnerības nozīmi turpmākā ceļā, kopīgi darbojoties Eiropas Savienībā. Dr. Zigrīda Fretlē ar savu referātu "20 gadi Eiropas Savienības pilsonības - partnerpilsētu sadarbības priekšrocības" ievadīja turpmāko konferences norisi.

Pēc fotografiju izstādes "Vācijas un Latvijas pilsētu partnerība" un Melles Automuzeja apmeklējuma katoļu Sv. Mateja baznīcā notika oikūmenisks dievkalpojums, ko vadīja katoļu dekāns Michaels Vermeijers, evaņģēliskais superintendants Volfgangs Looss un LELBĀL archibīskaps Elmārs Ernsts Rozītis.

(Turpinājums 2. lpp.)

Foto: Līgita Kovtuna

Latgales māja Aulejas pagastā

*Lai svešas tekas ziediem klātas ir,
Lai tur ir prieks un labklājība rasta,
Bet sirdī kaut kas no tā visa šķīr,
Tā traucas atpakaļ pie jauno dienu krasta.*

Elīna Zālite

DVF valdes priekšlikums „Straumēnu” attīstībai

Krišs Ligers rāda arhitekta plānus attīstības projektam

Lai delegāti būtu labāk informēti 8. septembrā DVF pilnsapulcē, svētdien, 4. augustā, DVF valde aicināja nodaļas pārstāvjus un Fonda biedrus iepazīties ar ierosināto „Straumēnu” attīstības projektu. Sapulcējās ap 40 klausītāji no vairākām nodaļām. Piedalījās arī „Straumēnu” teritorijas iedzīvotāji un mājas iemītnieki, kam informācija tika sniegta jau dažas nedēļas iepriekš.

Krišs Ligers klātesošiem atgādināja mājas vēsturi. Māja reiz ne-

susi lielu peļņu un devusi iespēju nopirkt Rīgas viesnīcu. Bet pēc Rīgas viesnīcas nopirkšanas mazāk uzmanības pievērsts „Straumēnu” īpašumam un iedzīvotāju vajadzībām. Lielajā mājā daudzas istabas tika atstātas novārtā, elektrības, ūdens apgādes un apkures sistēma noveco un tagad ir bistamā stāvoklī. Zaudēts arī aprūpes mājas statuss, jo nebija iespējams izpildīt pašvaldības prasības. Arī laiki ir mainījušies. Nav vairs tāda pieprasījuma, jo vecāki cilvēki grib

pēc iespējas palikt savās mājās un būt patstāvīgi. Lielās mājas istabas stāv tukšas, lietojamas ir tikai dažas.

(Turpinājums 2. lpp.)

RADI UN DRAUGI

VIESNĪCA ★★★★★

WWW.HOTELRADIUNDRUGI.LV

MĀRSTAĻU IELA 3 | RĪGA LV1050 | LATVIJA | +371 6782 0200

LAIPNI LŪGTI RĪGĀ, ANGLIJAS DAUGAVAS VANAGU
FONDA VIESNĪCĀ “RADI UN DRAUGI”!

LATVIEŠI VĀCIJĀ

(Turpināts no 1. lpp.)

7. Vācijas-Latvijas sadarbības konference Mellē

Tūlīt pēc tam senatnīgās pilsētiņas Rātsnama laukumā ērģelnieks un zvanu spēles mūziķis profesors Gerts Oldenbeuvings sniedza savu priekšnesumu, kuru kopā ar konferences dalībniekiem bija sanākuši noklausīties arī vietējie iedzīvotāji.

Konferences programma šajā gadā bija plaša un noteikti virzīta ar skatu uz nākotni. Dipl. soc. darb. un soc. paid. Maritas Felleres referāts "Bērnu audzināšana, izglītība agrīnā vecumposmā" un Melles ģimenes centra apmeklējums, "Vides izglītības centrs bifurkācijā rajonā - pilsoniskās iniciatīvas piemērs" (ref. dipl. biol. Josefs Šmics), "Modernās sabiedrības attīstība - pasaules atsvešināšanās process?" (Rozvita Penceka), - virzīja klausītājus uz pārdomām un atbildību nākotnes priekšā, ko vēl uzskatāmāku padarīja mākslas izstāde "No ledus laikmeta uz ledus laikmetu".

Šo mākslas darbu izstādi atklāja māksliniece un Latvijas "entuziaste" Rozvita Penceka, kas sadarbībā ar sešiem māksliniekiem no Jēkabpils un Melles šo izstādi bija iecerējusi kā abu pilsētu saukšanos. Tekstuālā priekšnesumā visi izstādes dalībnieki: Ruta Štelmachere, Uldis Čamans,

Foto: Vera V. Rozīte

Konference Mellē

Rolands Hartmans, Marija Otte un mākslinieku pāris Rozvita un Dīters Penceki izklāstīja savu koncepciju.

Rozvitas Pencekas ievadvārds lika "aizturēt elpu" ne tikai tiem, kuri piedalījās izstādes atklāšanā; tie runā uz mums ik dienas, kad sekojam pasaules notikumiem televīzijā un redzam, kurp mūsu civilizāciju ved 20. un 21. gs. egoisma un pašmīlestības dievs, kas izaudzis uz patiesās tuvākmitības kapa:

"Ledus laikmeta ideju manī rosināja Saukas ezers Latvijā, kas izveidojies pedējā ledus laikmetā pirms 12 000 gadiem, kad visu Ziemeļeiropu klāja bieža ledus

kārta. Arī Latvija un Vācija bija ledus ieskautas.

Šodien mēs dzīvojam starpperiodā un bailojamies par to, ka, cerams, tālā nākotnē, - aukstums varētu atgriezties. Faktori, kas varētu izraisīt šādu kataklizmu, ir kompleksi. Skaidrs, ka arī mēs, cilvēki, tur būsīm bijuši iesaistīti. Vienalga, kādā veidā, bet daba uz to nepārprotami reaģēs.

Es paļaujos uz bērzu. Tam piemīt enerģētiski uzlādēta izdzīvošanas griba, un tas ir tipisks pēclēduslaikmeta koks, kuru mums vajadzētu augstu novērtēt."

Vai mēs būsīm izdzīvotāji, tāpat kā sieviete Marlēnes Haushoferes 1963. gada romānā "Siena", paliek

neatbildēts jautājums, it īpaši ja tas - kā mēs izdzīvosim. Pēc tam, kad romāna varone apjauš, ka ir ieslēgta savā kalnu salā, viņa atskatās uz notikušo un saka:

"Man bija tikai šī mazā dzīve, un tā man toreiz neļāva nomirt rimti. Gāzesvadi, spēkstacijas un automobiļu rūpnīcas; tikai tagad, kad cilvēku vairs nav, tie parāda savu patieso, nožēlojamo seju."

To, cik nozīmīgs nākotnes veidošanā ir darbs ar bērniem un jauniešiem, uzsvēra gan Latvijas Izglītības un zinātnes ministrijas pārstāve Ilze Buligina savā referātā „Duālā izglītības sistēmā”, gan arī Lejassaksijas Kultūras un izglītības ministrijas pārstāvis Tomass Kastenss.

Par pieredzi, īstenojot duālo izglītības sistēmu, referēja bijušais vadošais valdības skolu direktors Frīdrihs-Vilhelms Rittmeisters.

Ar Osnabrikas-Emslandes-Bentheimas grāfistes Tirdzniecības un rūpniecības kameras darbu klātesošos iepazīstināja tās pārstāvis Rolfis Enders.

Handevitas pilsētas mērs Dr. Arhurs Kristiansens, kas jau kopš Latvijas neatkarības atgūšanas sācis attīstīt sadarbības saikni ar Latviju, pārsteidz ar savām dziļajām zināšanām par Latviju. Neti-

camī, ka Vācijā dzimis cilvēks ar tādu mīlestību un cieņu pret Latviju šajos gados ievirzījis tik daudz pilsētu sadarbības saites! Viņš savā referātā sniedza atskatu uz Vācijas-Latvijas sadarbības konferences.

Bieži vien, atgriezušies mājās no konferencēm, mēs atviegloti nopūšamies, jo zinām - pieņemtās rezolūcijas, kas konferences laikā nereti „apaļotas un noapaļotas” līdz „mirdzumam”, - diemžēl tā arī „nomirst dabiskā nāvē” un izvirzītie cēlie mērķi reālajā dzīvē tā arī nenonāk. Iztērēta gan nauda, gan laiks. Un cik nav tā saukto „konferenču sērfotāju”, kuŗi, izmantojami jaunas un atkal jaunas pazišanās, dodas šajās „konferenču odisejās”, tikai un vienīgi merkantīlu motīvu dzīti?!

Šī Vācijas-Latvijas sadarbības konference ir liecība tam, ka šāda veida konferences, ja to vadībā ir cilvēki, kuŗi ar sirds siltumu patiesi investē savas zināšanas un pieredzi sabiedrības labā, nes svētīgus un bagātus augļus. „No mazā uz lielo” - no atsevišķa cilvēka labiem centieniem, un tālāk šie „labie augļi” sasniedz mazas pilsētas, un tālāk - valstis.

Vera Volgemute Rozīte

LATVIEŠI LIELBRITANIJĀ

(Turpināts no 1. lpp.)

DVF valdes priekšlikums „Straumēnu” attīstībai

Pēteris Pētersons, sniedzot finanču pārskatu par pēdējiem 20 gadiem, norādīja, ka kopš Rīgas viesnīcas iegūšanas „Straumēnu” ienākumi ir slīdējuši uz leju un jau 12 gadus viesnīca ir devusi lielas summas, lai „Straumēnus” uzturētu. Pirms pieciem gadiem „Straumēnos” sākās pirmais attīstības projekts, remontējot Zviedru zāli, virtuvi un bāra telpu, lai varētu piesaistīt angļu un citu tautību viesus. Telpu

pieprasījumi kāzām un konferencēm šais gados ir pieauguši un 2013. gadā sagaidāta peļņa, taču šī peļņa nesegs visu lielajā mājā nepieciešamo remontu izmaksas.

DVF valde nolēma, ka attīstības plāns ir nepieciešams, lai palielinātu peļņu, lai veiktu remontus, kas uzturētu īpašumu, un lai labāk atbalstītu latviešu sabiedrību. Pārskatot vairākas izvēles un pārbaudot tirgus ap-

stākļus īpašuma apkārtnē, DVF valde ierosinājusi lielajā mājā izdarīt kapitālremontu, pārveidot tagadējās 30 istabas par 20 kvalitatīvām istabām, katru ar savu vannas istabu. Pirmajā stāvā, tur, kur pašreiz atrodas virtuve, plānots izveidot mājas viesiem jaunu ēdamistabu un mazu bāru ar atpūtas telpu. Krišs Ligers par visu pastāstīja sīkāk, parādot architekta plānus viesiem trijiem stāviem.

Šāda projekta izmaksas ir lielas un bez bankas aizdevuma nebūs iespējamas. Tāpēc DVF priekšsēdis Uldis Reviņš un kasieris Pēteris Pētersons bija gatavojuši provizorisku biznesa plānu un tikušies ar bankas menedžeru, kas projektu uztvēris ļoti pozitīvi.

Bija daudz klausītāju jautājumu, un liela daļa šo projektu uzskata par labi sagatavotu un nepieciešamu. Lai projektu va-

rētu drīzāk īstenot, DVF valde ļoti cer uz delegātu rudens pilnsapulces akceptu, kam varētu sekot gatavošanās pārbūves konkursam. Pārbūvi varētu sākt ziemas mēnešos, un tā ilgtu līdz vēlam pavasarim. Pārbūve neskar sarīkojumus Zviedru zāles telpās, un ienākumi samazināsies tikai atkarībā no tā, cik istabu lielajā mājā būs izdotas.

Ilze Grickus

MUMS RAKSTA

Vai mēs saprotam un gribam saprast ?

Sengrieķu mīts vēstī, ka Anteja neuzvaramības spēks slēpjas viņa sasaistē ar zemi. Hērakls Antēju uzvarēja, kad atrāva to no zemes.

„Kamēr tauta turas pie zemes, tikmēr nekādi pasaules negaisi to neizkļiedēs pa visiem četriem vējiem... Tauta turas ar zemnieku, bet zemnieks turas ar zemi. Atrauj zemnieku no zemes, un tu izcelsi ar visām saknēm tautas dzīvības koku no vēstures,” raksta Līgotņu Jēkabs.

„Ja gribam strādāt līdzīgi pie Latvijas izveidošanas un nākotnes nodrošināšanas, ja gribam redzēt Latviju stipru, spēcīgu un mūžīgu, tad atminēsim, ka jāstiprina un jānodrošina vispirms pats spēka un mūžības pamats – lauki,

lauksaimniecība, zemnieks,” tā kādreiz mums skaidroja Kārlis Ulmanis.

Vai mēs to saprotam? Vai gribam redzēt Latviju stipru, spēcīgu un mūžīgu? Šķiet, ka ne. Mūsu valsts likumdevēji un vadītāji noteikti to nesaprot. Viņi ir nacionāli un tautsaimnieciski aklī un kurli. Taču viņus esam izvirzījuši mēs – tauta, un tad jājautā: vai neesam tādi paši?

Ir dzirdēts, ka Satversmei jāuzraksta priekšvārds, kuŗā nepārotami būtu norādīts, ka tai jānodrošina latviešu tautas izdzīvošana un attīstība, nevis Bābeles celtniecība, „jo tur Tās Kungs sajauc visas zemes valodas, un no turienes Viņš tos izkļudināja pa

visu zemes virsu”.

Daudz runāts, ka Saeima akceptē nelikumīgi „likumīgu” latviešu tautas atdāvināšanu un iztirgošanu personām bez Latvijas pilsonības, bet nacionāli politiskā akustika nenodrošina atbalsi. Adresāts mūs nedzird, bet tauta, lai vismaz parādītu, ka tā vēl ir, pulcētos Brīvības bulvāra galā vai, kā reiz 13. janvārī, Jēkaba ielā un pieprasītu savas zemes aizsardzību pret iztirgošanu, izvēlas vieglāko ceļu – kravā kofērus, pērk biļetes bezatbildīgākās un vieglākās dzīves virzienā.

Kā draudošs virpuļviesulis tuvojas 12. Saeimas vēlēšanas. Tās sagaidām ar bezspēcīgu nolemtību. Tai ceļu sagatavo stāstījumi

par Krišjāņa Valdemāra latviešu esībai pareģotajiem 200 gadiem (līdz 2042. g.) un mūsdienu Valsts prezidenta Andra Bērziņa latviešu galu apsteidzošā prognoze – 10 gadi, ja nebūsīm sasnieguši ES attīstīto valstu līmeni.

Un, spriežot pēc tā, ka uz 12. Saeimu sevi pieteikuši E. Repše, U.Osis, M. Bondars, A. Šlesers, var nojaust, ka pareģojums ir tuvs realitātei. Turpinājumā rādās tikai tukša gaisa sišana un bezcerība.

Kas pieprasa Nacionālajai apvienībai VL-TB/LNNK vai kas to traucē augt par latviešu tautu un Latvijas valsti virzošu un veidojošu spēcīgu nacionāli konsekvātīvu politisku spēku ar biedru

skaitu vismaz 15 000 (aptuveni 1% no balsstiesīgajiem)? Jums ir latviešu tautu iedvesmojoša, motīvējoša un mobilizējoša vīzija, kādas nav nevienai citai Saeimā pārstāvētai partijai. Taču jūs to izmantojat bezatbildīgi. Kāpēc klusējat par zemi? Kāpēc jums trūkst darītāju? Meklējiet, aiciniet! Vai mums vispār ir nacionālā inteliģence, kas gribētu un spētu palīdzēt šo vīziju realizēt? Ja ir, tad – ko tā domā un gaida? Mums taču Satversme nodrošina vārda brīvību bez cenzūras. Lūdz, runājiet, nāciet, dariet!

Ar cieņu
Andrejs Lucāns Burtņiekos

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Nolemj izdot Čalovski

Latvijas valdība nolēma izdot ASV kibernetizējumus apsūdzēto Latvijas pilsoni Denisu Čalovski. Balsojumā par Denisa Čalovska izdošanu ASV pieci ministri bija pret, viens atturējās, septiņas balsis bija par. Pret Čalovska izdošanu balsoja visi Reformu partiju pārstāvētāji ministri, atturējās kultūras ministre Žaneta Jaunzeme-Grende (*Visu Latvijai/TB/LNNK*). Valdības sēdē nepiedalījās aizsardzības ministrs - Artis Pabriks (*Vienotība*), kas bijis atvaļinājumā.

Pēc ASV vēstniecības darbinieku sniegtās informācijas, ASV ir ļoti apmierinātas ar Latvijas valdības lēmumu apstiprināt tā dēvētā Imantas hakera Denisa Čalovska izdošanu. "Izdošana ir spēcīgs instruments cīņā pret starptautisko noziedzību, un to izmanto valstis visā pasaulē, arī ASV un Latvija. Mūsu valdības cieši sadarbojas, lai izdotu aizdomās turamos starp abām valstīm," teikts vēstniecības komentārā.

ECT pieņem pieteikumu par Čalovski; aptur viņa izdošanu

Eiropas Cilvēktiesību tiesa (ECT) pieņēmusi izskatīšanai kibernetizējumus apsūdzētā Latvijas pilsoņa Denisa Čalovska advokātu iesniegumu un noteikusi pagaidu aizsardzību - aizliegumu izdot Čalovski ASV. ECT vēstulē, kas sūtīta advokātam Saulvedim Vārpiņam, teikts, ka Čalovski nedrīkst izdot ASV, pirms viņa lieta nav izskatīta Strasbūras tiesā. Turklāt Čalovska sūdzībai piešķirta prioritāra kārtā. (Vairāk lasiet K. Streipa komentārā!)

Gada laikā...

Eiropas Cilvēktiesību tiesa jautājumu par smagos kibernetizējumus apsūdzētā Denisa Čalovska izdošanu tiesāšanai ASV varētu izskatīt aptuveni gada laikā, bet ne ilgāk. Tā intervijā LNT raidījumam *900 sekundes* sacīja ECT tiesnese no Latvijas Ineta Ziemele. Izdošanas jautājumos ECT bieži esot iesaistītas Lielbritānija, Somija, Zviedrija, Nīderlande, bet Latvijā šāda tipa gadījuma precedenta neesot bijis. ECT nelemj par konkrētā cilvēka vainu, bet vērtē, vai tiks ievērotas tiesības uz taisnīgu tiesu. Izņēmumi varot būt vienīgi lietas par kara noziegumiem.

Prasa Bordāna demisiju

Saeimas deputāta, zvērināta advokāta Andreja Elksniņa (*Saskaņas centrs*) ieskatā notikumi saistībā ar Denisa Čalovska izdošanu ASV liecina, ka Nacionālajai apvienībai vajadzētu atsaukt no amata tieslietu ministru Jāni Bordānu (*VL/TB/LNNK*). Plašsaziņas līdzekļiem Elksniņš saka:

"Notikumi saistībā ar Denisa Čalovska izdošanu ASV liecina, ka tieslietu ministra amatā pašlaik ir nepareizais cilvēks, un Nacionālās apvienības pienākums, ja tai rūp Latvijas pilsoņu likteņi, būtu atsaukt Jāni Bordānu no šī amata."

Balsosim par Latvijas prezidentūras logo

Kopš 12. augusta ikviens ir aicināts izdarīt savu izvēli un nobalsot par kādu no Latvijas prezidentūras Eiropas Savienības Padomē logo variantiem, tādējādi palīdzot žūrijai izlemt, kāds būs Latvijas prezidentūras logo.

Latvijas prezidentūra ES Padomē norisināsies 2015. gada pirmajā pusgadā, un tas būs viens no nozīmīgākajiem notikumiem Latvijas vēsturē. Prezidējošās valsts logo izveide ir kļuvusi par tradīciju. Tas ir kaut kas vairāk par parastu grafisku zīmi, tas ir simbols, kas raksturo gan gaidāmo prezidentūru, gan Latviju. Lai iegūtu iespējami labāko Latvijas prezidentūras ES Padomē logo, prezidentūras sekretāriāts izsludināja konkursu, kurā saņemtie darbi šobrīd nodoti sabiedriskajā balsošanā.

Nobalsot par logo var mājaslapā www.es2015.lv, izmantojot sociālo tīklu kontus vai arī ar savu e-pasta adresi. Balsot par logo var ne vairāk kā vienu reizi dienā. Balsošana norisināsies līdz 8. septembrim.

Logo izvēlē būtiski ir ņemt vērā, ka tam jābūt uztveramam sabiedrībai gan Latvijā, gan visā Eiropas Savienībā, kā arī to jāvar izmantot uz dažāda izmēra, materiāla un krāsas objektiem telpiskajā un digitālajā vidē.

Saeimas deputāts Ingmārs Čaklais noliek deputāta mandātu

Saeimas Preses dienests paziņojis, ka Saeimas deputāts Ingmārs Čaklais (*Vienotība*) Saeimā vērsies ar iesniegumu par deputāta mandāta nolikšanu.

Ingmārs Čaklais

Čaklais jau iepriekš bija izteicies, ka veselības problēmu dēļ varētu arī nolikt deputāta mandātu. Šobrīd viņš ar ģimeni ir izbraucis no Latvijas.

Andris Teikmanis Edinburgā aicina veidot latviešu biedrību Skotijā

Latvijas vēstnieks Lielbritānijā Andris Teikmanis vizītes laikā Edinburgā, Skotijā, tikās ar Skotijas kultūras un ārlietu ministri Fionu Haislopu (*attēlā*), vairākiem biznesa aprindu pārstāvjiem, kā arī apmeklēja Edinburgas Neipiera universitāti.

Ar Haislopu tika pārrunātas

iespējas Latvijas un Skotijas sadarbībā kultūras un izglītības jomā, turpmākie kopīgie projekti ekonomikas jautājumos Latvijā un Skotijā, kā arī Latvijas gatavošanās ES prezidentūrai 2015. gadā. Teikmanis īpašu uzmanību pievērsa lielajai latviešu kopienai Skotijā, kurai šobrīd nav savas biedrības un savu skolu.

Pēc Ārlietu un starptautiskās sadarbības ministra Hamzas Jusafa ielūguma vēstnieks apmeklēja Edinburgas militāro festivālu (*Royal Edinburgh Military Tattoo*), kur ar tā pārstāvjiem pārrunāja iespējamo Latvijas pārstāvju dalību kādā no turpmāko gadu sarīkojumiem.

Vēstnieks apmeklēja latviešu mākslinieku, tēlnieku **Zigfrīdu Sapieti**, kas vairāk nekā 60 gadus dzīvo un strādā Skotijā. Vizītes laikā vēstnieks tikās arī ar latviešu kopienas pārstāvjiem Skotijā un aicināja tautiešus Skotijā veidot latviešu biedrību, lai varētu labāk saglabāt latvisko identitāti un tradīcijas.

Vācijā atklāta Latvijas mākslinieku izstāde Latvian Latitude

Ar Latvijas vēstniecības Vācijā atbalstu Glikšates Laikmetīgās mākslas pilī Šlēzvigā-Holšteinā apskatāma Latvijas mākslinieku izstāde *Latvian Latitude*.

Kriša Salmaņa darbs

Izstādīti Evelīnas Deičmanes, Daigas Krūzes, Kriša Salmaņa un Reiņa Hofmaņa darbi, kurus ietekmējušas pēdējos gadu desmitos piedzīvotās pārmaiņas Latvijā un valsts pietuvināšanās Rietumeiropai. Latvijas mākslinieku izstāde aptver dažādus laikmetīgās mākslas veidus. Parādīti Deičmanes veidotie video, skaņas objekti, zīmējumi un instalācijas, Krūzes tradicionālo ainavu gleznas, Salmaņa animācijas māksla, kā arī Hofmaņa foto serija *Sale*. Izstādes atklāšanā 11. augustā piedalījās Latvijas Republikas goda konsuls Vācijā Dr. Frics Šulce. Izstāde būs apskatāma līdz 22. septembrim.

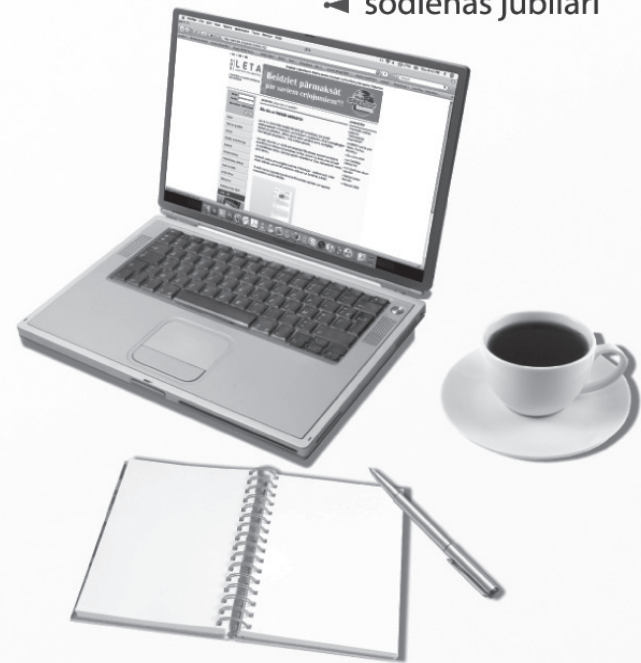
Jāņa Norda filma „Mammu, es tevi milu” Telavivā

Režisora Jāņa Norda filma "Mammu, es tevi milu" piedalījās 9. Telavivas Starptautiskajā bērnu filmu festivālā Telavivas Sinematēkā. Starptautiskā žūrija, kurā darbojās bērnu filmu veidotāji un scenāristi no Izraēlas, Japānas, Nīderlandes un Vācijas, Latvijas

LETA
nacionālā ziņu aģentūra

Sāc rītu ar Preses apskatu!

- ◀ Latvijas preses publikāciju anotācijas
- ◀ jaunākās valūtas un laika ziņas
- ◀ nozīmīgākie dienas notikumi
- ◀ šodienas jubilāri

Apskatu Jums izdevīgā veidā - internetā vai e-pastā piegādāsim katru darba dienu līdz plkst. 9:00

Vairāk par pakalpojumu vari uzzināt: www.leta.lv
LETA, tālr.: +371 67222509, e-pasts: marketing@leta.lv

filmai piešķīra festivāla galveno balvu. Filma saņēma arī bērnu žūrijas apbalvojumu.

Uzaicina piedalīties Kairas Starptautiskajā filmu festivālā

Latvijas kinematografiķi ir saņēmuši Kairas Starptautiskā filmu festivāla un Ēģiptes Kultūras ministrijas uzaicinājumu piedalīties 36. Kairas Starptautiskajā filmu festivālā, kas notiks no 19. līdz 26. novembrim. Filmu festivāla mērķis ir iepazīstināt gan kino profesionāļus, gan skatītājus ar starptautiskā kino novitātēm. Šogad pirmo reizi šī festivāla ietvaros tiks rīkota arī ismetrāžas filmu skate. Latvijas kinematografiķi ar panākumiem jau iepriekš ir piedalījušies Ēģiptes rīkotajos kino forumos. 2012. gada aprīlī Kairas 21. Starptautiskajā bērnu filmu festivālā režisora Roberta Rubīna filma "Kā tev klājas, Rūdolf Ming?" (Juņa Podnieka studija) saņēma sudraba godalgu īso un dokumentālo filmu žanrā. Savukārt 2009. gada martā Kairas 19. starptautiskā bērnu filmu festivāla sudraba balvu saņēma studijas *Animācijas brigāde* režisora Jāņa Cimermaņa filma „Lācis nāk!” (2008) un žūrijas speciālbavu - režisora Ēvalda Lāča filma „Jaunā suga” (2008).

Siguldā pirmā Eiropas jauno profesionāļu koŗa nometne

Siguldā Mākslu skolā „Baltais flīģelis” notika pirmā Eiropas profesionālā kamerkoŗa *TENSO* (*The European network for professional chamber choir*) vasaras nometne. *TENSO* ir unikāls, vēl nebijis projekts, ko iniciējis Latvijas Radio koris un kas ietverts Eiropas kultūras galvaspilsētas gada programmā. Koncertu programmā, ko veidoja un diriģēja Kaspars

Putniņš, bija iekļauti T. Tomkina, J. S. Bacha, M. Rēģera, M. Ravēla, G. Ligeti, A. Perta, P. Dambja, D. Hārvija un citu darbi, kā arī K. Pētersona jaundarba *Emotions of the day* pirmatskaņojums. Koris apvieno 24 jaunus, talantīgus dziedātājus no 12 Eiropas valstīm.

Projekta iniciators ir Latvijas Radio koŗa diriģents Kaspars Putniņš

Pasaulslavenā dziedātāja Regīna Spektore Rīgā

Rīgā, koncertzālē *Palladium*, notika pasaulslavenās ASV dziedātājas un pianistes Regīnas Spektores koncerts. Latvijā viņa uzstājās pirmo reizi. Regīna Spektore dzimusi krievu ebrēju ģimenē Maskavā un kopā ar vecākiem pag. gs. 80. gadu beigās pārcēlās uz Ņujorku. Amerikā viņa beidza konservatoriju un pievērsās mūzicēšanai, ar laiku kļūstot par pasaulslavenu mūziķi. Tagad Regīna Spektore uzskatāma par vienu no spožākajām alternatīvās un anti-folka skatuves māksliniecēm pasaulē.

Regīna Spektore uz *Palladium* skatuves Rīgā

(Turpinājums 4. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Baleta solistei Annijai Kopštālei lieli panākumi starptautiskā konkursā Pekinā

Latvijas Nacionālā baleta soliste Annija Kopštāle piedalījās Pekinas 2. Starptautiskajā baleta un choreografijas konkursā (*Second Beijing International Ballet and Choreography Competition*). Kopštāle konkursā ieguva diplomu un divas speciālbaldas.

Latvijas Nacionālā baleta soliste Annija Kopštāle

Dejotāja ieguvusi Nacionālā Skatuves mākslas centra speciālvu (*National Centre of Performing Arts Special Prize*) un arī konkursa žūrijas speciālbavu.

Konkurss norisinājās trijās kārtās. Pirmajā kārtā, kurā bija jādejo divas klasiskās variācijas, Kopštāle dejoja Odīlijas variācijas no "Gulbju ezera" trešā cēliena, kā arī Kitrijas variāciju no "Dona Kichota". Otrajā kārtā, kur sevi bija jāpierāda modernajā dejā, Latvijas dalībniece bija izvēlējusies Elzas Leimanes-Martinovas veidoto choreografiju "Mzansi", savukārt trešajā kārtā viņa dejoja Medoras variāciju no "Korsāra" otrā cēliena, Kitrijas variāciju no "Dona Kichota" pirmā cēliena, kā arī laikmetīgās dejas miniatūru, ko veidojusi Milana Komarova. Nozīmīgie panākumi Pekinā nav vienīgie, ko Kopštāle guvusi šajā vasarā. Šovasar dejotāja ieņēmusi arī otro vietu 1. Starptautiskajā Baltijas baleta konkursā, kas jūnijā norisinājās Latvijā.

Nodibināts Olģerta Krodera fonds

Režisora Olģerta Krodera 92. dzimšanas dienā 9. augustā darbību uzsāka viņa vārdā nosaukts fonds, aicinot aktīvi līdzdarboties visus, kam svarīga Latvijas kultūrvēstures saglabāšana un attīstība. Fonda dibinātāji ir Krodera aktieri, Vidzemes uzņēmēji un režisoram tuvie cilvēki. Fonda valdē ievēlēja Valmieras teātra direktore Evita Sniedze, Valmieras teātra aktieris Richards Rudāks, Jaunā Rīgas teātra aktieris Vilis Daudziņš, Dailes teātra aktieris Artūrs Skrastiņš un scenogrāfs Mārtiņš Vilks. Viens no fonda mērķiem ir rūpēties par režisora piemiņas saglabāšanu, vācot ziedojumus Krodera pieminekļa izveidei Valmierā. Otrs mērķis ir attīstīt teātra mākslu, katru gadu izvērtējot sniegumu un pasniežot Krodera balvu sezonas izcilākajam notikumam teātra pasaulē, – to varēs saņemt gan izrāde, režisors, aktieris, gan arī grāmatas autors vai cits ar teātra mākslu saistīts cilvēks vai notikums, pat ideja. Šī balva būs iespēja plašāk un, iespējams, objektīvāk izvērtēt notikumus, kas ir svarīgi kultūras attīstībā.

Krodera balvas pasniegšana notiks Valmieras teātri katru gadu janvāra otrajā vai trešajā pirmdienā, pēc iespējas tuvāk Olģerta vārda dienai 20. janvārī.

Europeana 1989 - atcerēsimies Baltijas ceļu

23. un 24. augustā Rīgā notiks *Baltijas ceļa* atceres dienas. Šajā laikā ikviens rīdzinieks un pilsētas viesis tiek aicināts piedalīties akcijā *Europeana 1989*. Tās mērķis ir sakopot vēstures liecības par 1989. gadā notikušo *Baltijas ceļu*.

Eiropas digitālās bibliotēkas projekts *Europeana 1989* aicina iedzīvotājus dalīties atmiņu stāstos, fotogrāfijās un citās liecībās, izveidojot *Baltijas ceļa* karti tīmeklī, kurā katrs Baltijas ceļa dalībnieks var atzīmēt savu vārdu vietā, kur toreiz stāvējis.

Europeana 1989 rīko īpašas atceres dienas visās Baltijas valstīs: Lietuvā tās notika 9. un 10. augustā, bet 23. un 24. augustā *Baltijas ceļa* atceres dienas notiks Rīgā. Jebkuram Latvijas iedzīvotājam šī ir unikāla iespēja iemūžināt savu vārdu *Baltijas ceļa* digitālajā kartē, vietnē: www.europeana1989.eu/

Uzstāsies kanadiešu mākslinieki Fastwurms

Starptautiskā laikmetīgās mākslas festivāla *Survival kit 5* ietvaros „Baltajā naktī”, 7. septembrī, ar performanci un video projekciju uzstāsies kanadiešu kultūras apvienība *Fastwurms* un citi ārzemju un latviešu mākslinieki. *Survival kit* festivālā piedalīsies mākslinieki no 14 Eiropas valstīm, kā arī no ASV.

Fastwurms, kurā darbojas mākslinieki *Kim Kozzi* un *Dai Skuse* no Kanadas, radies 1979. gadā. Viņu darbu pamatā ir *do-it-yourself* principi un raganu maģijas pozitīvais spēks, tajos atspoguļota lojalitāte vidusskīrai un atbalsts homoseksuālai savienībai. *Fastwurms* rada video un audio mākslas darbus, performances, kā arī objektus un interaktīvas instalācijas, iesaistot sabiedrību un pamatojoties uz zināšanu brīvu apmaiņu.

Gaismas pils gandrīz pabeigta

Latvijas Nacionālās bibliotēkas jaunās ēkas būvdarbu veicējs sabiedrība „Nacionālā būvkompaniju apvienība” informē, ka būvdarbi ēkā ir gandrīz beigušies un tiek turpināti aktīvi infrastruktūras pirmās kārtas objektu būvdarbi.

Sākusies Lībiešu vasaras universitāte

Ziemeļkurzemes piekrastē, Košragā, 10. augustā sākās „Lībiešu vasaras universitāte”. Tā ir pirmā augstskolas līmeņa programma, kas piedāvā apgūt lībiešu valodu, vēsturi un kultūru.

Košraga ainava

„Lībiešu vasaras universitātē” piedalīsies studenti, docētāji un pētnieki no Latvijas, Igaunijas, Lietuvas, Somijas un Vācijas universitātēm. To organizē Lībiešu kultūras centrs sadarbībā ar Latviešu valodas aģentūru un Tartu universitāti, kas programmas dalībniekiem nodrošina Eiropā atbilstošu studiju novērtējumu kreditpunktos. Košrags ir lībiešu tradicionālā dzīvesvieta, kur universitātes dalībnieki plašāk iepazīs lībiešu valodu un kultūru tās vēsturiskajā vidē.

Veiksmīgi piesaka Rīgu par Eiropas kultūras galvaspilsētu 2014

Rīgā notika pirmais starptautiskais ielu mākslas un pasaules mūzikas festivāls *RE RE Rīga!*.

Grupas *Myo Zen* mūziķi piedalās ielu mākslas un pasaules mūzikas festivāla *RE RE Rīga!* preses konferencē radoši informācijā telpā *Esplanāde 2014*

Trīs dienas bez maksas varēja baudīt pasaules mūzikas atskatotāju priekšnesumus, jaunā cirka programmas un mākslinieku performances. Ģimenēm ar

bērniem bija iespēja apgūt jaunas zināšanas. Ar īpašiem un līdz šim neredzētiem priekšnesumiem uz AB dambja un pilsētvīdē uzstājās vairāk nekā 100 mākslinieku no 16 pasaules valstīm - no Beļģijas, Nīderlandes, Krievijas, Lielbritānijas un Vācijas. Ekspertu ieskatā festivāls veiksmīgi pieteicis Eiropas kultūras galvaspilsētas gada tuvošanos, ieviešot Rīgā Eiropas tradīcijas un sniedzot iespēju ikvienam sajūst pasaules kultūras elpu.

Latvijā koncertēs 70. gadu mūzikas leģenda Slade

17. augustā festivāla *Live Fest* ietvaros Kuldīgā uzstāsies leģendārā angļu grupa *Slade*. Tās vārds ir nesaraucājami saistīts ar pag. gs. 70. gadiem, kad *Slade* singli iekļuva britu *Top 20* (seši no tiem – 1. vietā), bet albumu tabulas virsotni sasniedza trīs albumi.

Arī Latvijā *Slade* savulaik bija viena no pusaudžu visvairāk iecienītām grupām. Stāsta Klāss Vāvere: „*Slade* skanējums var likties brutāli huliganisks, taču viņu mūzikā gandrīz vienmēr jautās jauneklīgs dzīvesprieks, kas tai piešķir atbrūņojošu šarmu un sagādāja milzu popularitāti arī pie mums.”

„Triķātas Sniega bumbas” iegūst zelta godalgu

SIA *Latvijas piens* ražotās Triķātas Sniega bumbas starptautiskajā sieru sacensībā *International Cheese Awards 2013* Nentvičā, Lielbritānijā, ieguvušas prominentu pirmo vietu un zelta medaļu svaigo sieru kategorijā. Konkursā bija pieteikti vairāk nekā 4200 sieri no 27 valstīm, labākos sierus noteica 190 tiesnešu žūrija.

„Uzvāra nozīmīgajā konkursā apliecina Triķātas Sniega bumbu neatkārtojamo recepti un savdabīgo garšas buķeti. Mums ir prieks un lepnums par augsto novērtējumu,” saka SIA *Latvijas piens* valdes priekšsēdis Raimonds Freimanis, piebilstot, ka „šajā konkursā ar savu produkciju piedalījāmies pirmo reizi, taču noteikti ne pēdējo. Starptautiskā atzinība ir būtiska un sekmēs eksporta tirgus paplašināšanos, kā arī jaunu sadarbības partneru piesaistišanu konkrētā produkta eksportā.”

Rīgā viesojās acteku valdnieka vārdā nosaukts Meksikas mācību kuģis

Rīdzinieki vienu dienu varēja vērot Meksikas Jūras spēku mācību

kuģi *Kvautemoks* (*Cuauhtémoc BE01*), kas vairākus mēnešus ilgā mācību ceļojuma laikā bija ienācis Rīgā.

Mācību kuģis nosaukts par godu pēdējam acteku valdniekam Kvautemokam, kas cīnījās pret Kortesu tika sagūstīts un 1525. gadā nogalināts. Mācību kuģis devies 242 dienas ilgā mācību ceļojumā *Eiropa 2013*, lai jūrniecei iemaņas apgūtu Jūras akadēmijas 72 kadeti, tostarp 18 sievietes. Mācību ceļojumā kuģis iegriežas 17 ostās 14 valstīs Amerikā un Eiropā.

Rīgas pili mītošos mūzejus pārvietos uz pagaidu telpām

Kultūras ministrijā nolemts, ka ugunsgrēkā cietušajā Rīgas pili izmitinātie mūzeji tiks pārvietoti uz pagaidu telpām. Sanāksmē izskatīja jautājumu par Latvijas Nacionālā vēstures muzeja (LNVM), Latvijas Nacionālā mākslas muzeja (LNMM) un Rakstniecības un mūzikas muzeja (RMM) krājumu turpmāko likteni.

Skats uz Rīgas pili ar ugunsgrēkā daļēji nopostīto jumtu

Apspriedes dalībnieki bija vienprātīgi, ka ir nepieciešama mūzeju krājumu pārceļšana uz kultūrvēsturiskajām vērtībām piemērotākām un drošākām telpām.

Ugunsgrēkā, kas plosījās naktī uz 21. jūniju, tika izpostīta Rīgas pils 3200 m² platībā. Taču vēl mēnesi pēc tam pilij nebija pagaidu jumta, kas no lietus pasargātu ēkā palikušos mūzeju krājumus. Beidzot – gandrīz divus mēnešus pēc ugunsnelaimes – vēsturiskajai būvei ir vismaz pagaidu jumts

Bezdarbs Latvijā samazinājies piekto mēnesi pēc kārtas

Reģistrētā bezdarba līmenis Latvijā samazinājies piekto mēnesi pēc kārtas, jūlija beigās sasniedzot 9,5% no ekonomiski aktīvo iedzīvotāju kopskaita, liecina Nodarbinātības valsts aģentūras (NVA) sakopotie dati. Jūlijs šogad ir pirmais mēnesis, kad NVA bezdarba aprēķinos izmantoti 2012. gada, nevis 2011. gada dati par ekonomiski aktīvo iedzīvotāju kopskaitu. Pirms mēneša bezdarba līmenis valstī bija 9,6%. Bezdarbnieku skaits mēneša laikā samazinājies jūlija sākumā bija 94 754 bezdarbnieki, bet mēneša beigās – 92 975 bezdarbnieki.

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

LAIKU UN VIETU MIJĀS

Nelojālie vēlas pretmetu Okupācijas muzejam

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

“Nepilsoņu kongress” un no tā izkūņojies “Nepārstāvēto parlaments” ir institūcijas, kas aptver arī Latvijas pavalstniekus, un visu šo personu kopu apvieno riebums pret atjaunoto Latviju, kas šo cilvēku acīs ir tikai “Ceturtnā maija republika jeb etnokratija”, un viens no šīs atjaunotās brīvvalsts simboliem viņuprāt ir “tā melnā kārbā” - Okupācijas muzejs, ko gadā apmeklē nu jau kāds simttūkstošis, ieskaitot prominentus viesus no ārvalstīm, tostarp Izraēlas 90 g. v. prezidents Šimons Peress.

Abu minēto institūciju priekšplānā rosās politiskie dvīņi - Vladimirs Lindermans un Jevgeņijs Osipovs, “mūžīgais antifasists” Josifs Korens un Aleksandrs Gaponenko. Šiem vīreļiem niez nagi - ko lai liek pretim Okupācijas muzejam? Gudroja - un sagudroja: vajag izveidot **Nepilsoņu muzeju jeb Dzīvās atmiņas muzeju** (izcēlumsmūsu - red.). “Nepilsoņu

kongresa” mājaslapā teikts, ka “tā laika” (okupēto) Latviju veidojuši tie paši cilvēki, kas tagad ir nepilsoņu statusā. Būšot uzstādīta liela karte, kur tiks norādīti konkrētie uzņēmumi, saimniecības un organizācijas, kas tika slēgtas pēc 1990. gada. Šis nelojālo aprindu “anti-muzejs” esot jāizveido netālu no Okupācijas muzeja, “pārvilino” tā apmeklētājus.

Iecerētā “anti-muzeja” iniciatori nostalgiski piemin tagadējo Okupācijas muzeja ēku, kas padomju laikā bija Latviešu sarkano strēlnieku muzejs un laistījās kapara krāsā. No sevis atļausos piebilst, ka šis muzejs bija balstīts uz liekulību un meliem, tāpat kā visa to gadu sistēma: tika cildināti sarkanie strēlnieki un viņu komandieri, kuŗus līdz pat Staļina nāvei i pieminēt nedrīkstēja, bet Brežņeva laikā, kad tapa šis muzejs, cildināto sarkano karavadoņu biografijas beidzās ar teikumu: “Represēts personības kulta laikā.” Ne vārda par to, ka viņus, tāpat kā Linardu Laicenu, Maskavas latviešu teātra aktrises (!), Butovas po-

ligonā, bieži pēc spīdzināšanas, nošāva kā suņus, un 1940. gada jūnijā, kad Latvija tika okupēta, - viņu vispār nedrīkstēja būt - gaiss, tukšums. Un, tikai Gorbačovam nākot pie varas, tā ap 1987. gadu, varēja vispār pieminēt tādus nošauto “sarkano latviešu” izcilniekus kā Mežlauks un Smilga, jo viņi taču arī Brežņeva laikā bija noklusētie spītālieģie ķecerī - trockisti.

Tajos garajos četrdesmit piekārā gados vairākums Latvijas iedzīvotāju, kuŗiem šķita, ka “tas nekad nebeigsies”, neizbēgami piemērojās, centās padarīt savu dzīvi ciešamā, dažs labs “taisija karjēru”. Pēc Staļina nāves cilvēki Latvijā prata arī priecāties, ģimenes vai draugu lokā liksmot, - kā nu ne. 1981. gadā, kad man bija priekšlasījumi Ziemeļamerikas trimdas pagastos, reiz pie manis raudādama pienāca sirmā sieviete, kuŗa, būdama pensionāre, visžēlīgi bija izlaista no PSRS pie aizjūras radiem, un teica: “Redziet, es stāstu to pašu, bet viņi (trimdinieki) man netic. Viņi domā, ka Latvijā visi gaužas, sten un vaid.”

Visiem okupētajā Latvijā nācās liekuļot un melot - arī sev pašam, arī bērniem. Sienām bija ausis, sapulcēs bija jārunā krieviski, ja klausītāju vidū bija kaut viens latviešu valodas nepratējs. *Cīņa un Sovetskaja Latvija* vēstija par nopelniem bagātām slaucējām un izciliem virpotājiem - sociālistiskā darba varoņiem, bet man, piemēram, tas bija, šķiet, 1971. gadā, bija jāstāv garu garā rindā pēc olām (bija rakstīts: “Olas diētiskas. *Jaica diētičeskije*). Neilgi pirms tam Krišjāņa Barona ielā rinda pēc vīriešu ziemas cepurēm stiepās vesela kvartāla garumā.

Ja neskaitām partijas un padomju aparāta karjēristus, Latvijas pamattautai tā bija „sveša” vara. “Viņi tur augšā” - tas bija PSKP CK Politbirojs Maskavā, un Rīgā biedrs Voss, formāli “pirmais sekretārs”, bija atkarīgs no otrā sekretāra - krieva, kuŗš bija faktiskais vietvaldis.

Un tagad paskatīsimies, ko par “padomju varas” gadiem Latvijā Rīgas krievvalodīgajā izdevumā *Vestī* raksta Modris Auziņš, kam

jau labu laiku “piestāvētu” cits uzvārds - Ovsjaņņikovs: tā dēvētajā (!) “okupācijas periodā” latviešu literatūra, māksla un pat valoda (!) piedzīvojusi “tādu uzplaukumu, kādu tās nebija pazīnušas visā savā eksistences laikā”.

Modrim Auziņam pastarpināti oponente Agris Liepiņš, *Latvijas Avīzē* rakstot: “Padomju okupācijas gados latviešu tautai nācās izturēt neiedomājamu pārkrievošanas spiedienu no Maskavas puses.” Tie latviešu literatūras un mākslas sasniegumi (pēc Staļina nāves), kas tomēr pieminami šajos gados, manuprāt gūti „par spīti” šim spiedienam.

Agris Liepiņš diemžēl pāršauj pār strīpu, apgalvojot, ka “pie jaunās varas mums viss bija svešs un nepieņemams. Sveša valoda, svešas, aziātiskas (!) ieražas, sveša, nesaprotama un nepieņemama mentalitāte un sveša kultūra.” Tie vārdi par “aziātiskajām ierāžām” nepatīkami atgādina citos laikos lasīto par “aziātiskajām ordām”. Tolstojs un Čehovs te nav vainojami.

Franks Gordons

Izdot, neizdot?
Noziedznieks, nezinītis?

Tie *Laika* un *Brīvās Latvijas* lasītāji, kuŗi seko sabiedriski politiskiem notikumiem Latvijā, noteikti pazīst vārdu un uzvārdu **Deniss Čalovskis**. Ja ne, pastāstīšu par šo jaunekli un pateikšu, ko par to visu domāju es.

D. Čalovskis ir 27 gadus vecs rīdzinieks, kuŗam ASV likuma sargi ir inkriminējuši piedalīšanos ļoti nopietnā kibernoziēgumā. ASV Tieslietu ministrijas apsūdzībā ir teikts, ka Čalovskis kopā ar diviem citiem cilvēkiem - vienu no Krievijas, otru no Rumānijas - izstrādājis un pilnveidojis ļoti kaitīgo Gozi vīrusu, kas savulaik inficēja milzīgu skaitu datoru un ļāva noziedzniekiem iegūt informāciju, ar kuŗas palīdzību tika iztukšoti upuru bankas konti. D. Čalovskis, tā apgalvots apsūdzībā, darbojies ar segvārdu Miami un palīdzējis uzlabot attiecīgo vīrusu ar tā dēvētās tikla injekcijas palīdzību.

Pagājušajā gadā amerikāņu un latviešu likuma sargi iebruka D. Čalovska dzīvoklī, demonstrējot milzīgu spēku. Viņi ar trosēm nolaidās no jumta, izsita logus, izmantoja dūmu granātas un jauno cilvēku aizturēja. Kopš tā brīža viņš atrodas Rīgas Centrālcietumā, un ASV ir pieprasījušas viņa izdošanu, lai aizturētu varētu tiesāt ASV tiesā.

Šis notikums Latvijā nav uzvertis vienprātīgi. Vienmēr anti-amerikāniskais laikraksts *Neatkarīgā Rīta Avīze* centās Čalovski “pasniegt” kā nejausības upuri, kā nevainīgu jēriņu, kas neko nezina, neko nesaprot, neko nav izdarījis.

Pirms vairākiem mēnešiem *NRA* korespondents aizturēto apmeklēja cietumā, un, lai arī viņam nebija ļauts sarunu ieskaņot, viņš to rekonstruēja pēc atmiņas.

- „-Tātad jūs esat bez vainas?
- Jā. Es nesaprotu, par ko mani apsūdz.
- Bet vai tad neesat radījis vīrusu Gozi?
- Nezinu, kas tas tāds par vīrusu. Neprotu radīt datorvīrusus. Par Gozi uzzināju, lasot rakstus presē par sevi.
- Un *niks* Miami nav jūsu?
- Neesmu lietojis tādu *niku*.
- Vai pazīstat Krievijas un Rumānijas pilsoņus, kas arī tiek turēti aizdomās par vīrusa radīšanu un banku kontu izlaupišanu?
- Nepazīstu.
- Vai esat nolaupijis dažādu valstu pilsoņiem desmitiem miljonu dolaru? Kur šo naudu glabājat?
- Neesmu neko nevienam nolaupijis.”

Pēc tam laikraksts ir publicējis ļoti daudz komentāru, kuŗos norādīts, ka D. Čalovskis Amerikai izdot nekādā ziņā nedrīkst, jo visiem ir zināms, ka amerikāņi cietumniekus spīdzina, piedevām notiesāšanas gadījumā jaunietim tiesa varētu piespriest pat 67 gadus cietumā.

Šim korim piebalsoja daži Latvijas politiķi, pārsteidzošā kārtā arī ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs. Komentārā „Kāpēc es balsosū pret Denisa Čalovska izdošanu ASV” ministrs rakstīja: „Ir bažas, ka vairāk nekā 60 gadu ilgs cietumsods, kas draud Denisam Čalovskim izdošanas gadījumā, ir atzīstama par cietsirdīgu izturēšanos un ir pretrunā ar mūsu valsts Satversmi.” Un: „Viens no

valsts pamatuzdevumiem ir gādāt par saviem cilvēkiem un nodrošināt, ka tiek ievērotas katra iedzīvotāja tiesības uz dzīvību, brīvību un cieņu.”

Savs sakāmais bija arī allaž demagoģiskajam Nacionālās apvienības (NA) valdes loceklim Jānim Iesalniekam. Viņš rakstīja, ka Čalovskis būtu jāizdod, jo viņš ir „noziedzīgs urlēns”, kuŗam Latvijā vietas nav („urlā” ir neglīts vārds, kuŗa nacionālistiski noskaņoti latvieši dēvē krievu tautības cilvēkus ar zemu intelekta līmeni.). Patiesībā D. Čalovskis ir daļēji poļu izcelsmes, turklāt viņš raiti runā latviski. Taču tas acīmredzot netraucēja J. Iesalnieku izteikties visnotaļ rasistiski.

Pagājušajā nedēļā Ministru kabinets beidzot ķērās pie lietas izskatīšanas, un ar balsu vairākumu ministri nolēma, ka D. Čalovskis tomēr ir izdodams Amerikas Savienotajām Valstīm. Ministru prezidents Valdis Dombrovskis bilda, ka jautājums ir nevis politiska, bet gan juridiska rakstura, jo Latvijai un ASV ir noslēgts savstarpējas izdošanas līgums. Par izdošanu bija lēmumi arī gan Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra, gan Augstākā tiesa. Savukārt Satversmes tiesa divreiz atteicās izskatīt jautājumu - vai minētais līgums ir pretrunā ar Latvijas Satversmi. Vārdu sakot, atbalsts izdošanai juridiskajā sistēmā bija vienbalsīgs.

Lēmums spēkā palika tikai vienu dienu, jo jau tajā pašā dienā D. Čalovska aizstāvji lūdza Eiropas Cilvēktiesību tiesu spriest, vai izdošana nebūtu pretrunā ar cilvēktiesību principiem. Nākamajā dienā Strasbūras tiesa paziņoja, ka līdz lietas apstākļu pilnīgai

izpētīšanai cilvēku nedrīkst izdot. Savukārt valdības vadītājs paziņoja, ka šo spriedumu Latvijā respektēs. Pagaidām nav skaidrs, vai tas nozīmē, ka D. Čalovskis paliks cietumā vai arī līdz Eiropas tiesas spriedumam tiks atlaists brīvībai.

Manuprāt, ir pietiekams pamats Denisu Čalovski izdot, un argumenti pret to ir visnotaļ baltiem diegiem šūti. Pēdējā laikā gan nav dzirdēts, ka Amerikas cietumos būtu spīdzināts kāds aizdomās turētais, arī par terorismu ne. Doma par 67 gadiem cietumā radusies pēc mehāniskas maksimālā iespējamā soda saskaitīšanas tajās piecās apsūdzībās, kas D. Čalovskim ir inkriminētas. Garākais cietumsods, kāds jebkad Amerikā ir piespriests par kibernoziēgumiem, ir 20 gadi cietumā, un toreiz runa bija par pusotra miliona kreditkaršu datu nozagšanu. Neviens neapgalvo, ka D. Čalovskis ir bijis galvenais vīrusa radītājs vai noziēguma organizētājs, un tāpēc nav iemesla domāt, ka viņam piespriestu daudzus gadus desmitus cietumā. Gan jautājumā par spīdzināšanu, gan arī jautājumā par ieslodzījuma termiņu Latvijā ārlietu ministram gan būtu jāzina, ka tās ir visnotaļ pliekānas pupu mizas.

Pirmkārt, vai tiešām kāds tic, ka Amerikas Federālā izmeklēšanas biroja darbinieki kādā jaukā dienā apsēdušies pie galda un nolēmuši, ka būtu tāpat vien jāaiztur kāds gadījuma rakstura Latvijas iedzīvotājs? Nu nē! Amerikas likumsargi tomēr karstu nestrebj, apsūdzība ir pietiekami konkrēta, un, ja nebūtu bijis pamata domāt, ka D. Čalovskis ir piedalījies attiecīgajā procesā, apsūdzība nebūtu celta un viņa dzīvoklī neviens nebūtu ielauzies.

Otrkārt, kibernoziēgumi mūsdienās ir ļoti bīstama parādība. Latvijā un it īpaši minētajā laikrakstā paustais arguments, ka D. Čalovskis nekad nav bijis Amerikā un tāpēc nevar būt pārkāpis ASV likumus, ir nepārprotami mulķīgs. Dators un tīmeklis valstu robežas nepazīst, un, ja Latvijā, Krievijā vai Rumānijā radīts vīrusu ticis izmantots, lai zagtu naudu no banku kontiem Amerikā, tad Amerikai ir visas tiesības tiesāt attiecīgās personas, jo noziēgums ir noticis tur pilnīgi neatkarīgi no tā, kur atradušies tie, kuŗi attiecīgā nolūkā izmantojuši datoru.

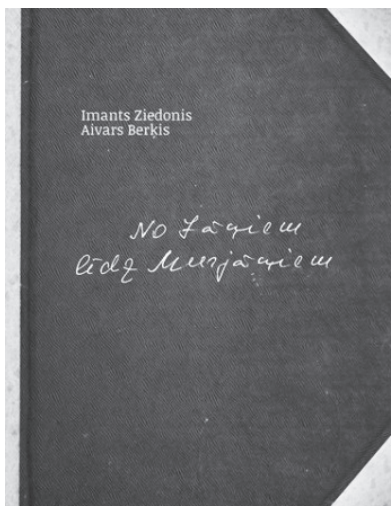
Nezinu, cik daudziem lasītājiem ir gadījies sastapties ar tā dēvētajiem hakeriem. Mana datora vīrusa aizsardzības programma diezgan bieži rāda, ka ir kāds mēģinājis ielauzties manā datorā, un es esmu pateicīgs, ka programma šādus gadījumus pazīst un novērš. Pirms pāris mēnešiem man e-pastā atrakstīja cilvēks, kuŗš no kāda paziņas datora bija izkopējis mana dzīvokļa fotogrāfijas, un aicināja viņam maksāt bargu naudu, lai tās nepārādītos publiski. Policija ļaundari ātri atrada, un nekas man nebija jāmaksā, taču neomulīgi bija tik un tā.

Ja Deniss Čalovskis ir bez vainas, tad viņam no ASV tiesas nav jābaidās. Taču apsūdzība nūdien nav no zilām debesīm rauta, un tāpēc manā ieskatā nav automātiski jānotic puīša apgalvojumiem, ka viņš neko nezina un nesaprot. Ir arī jautājums par attiecībām ar mūsu valsts būtiskāko stratēģisko partneri. Neizdošana nozīmētu neuzticēšanos ASV tieslietu sistēmai. Vai tas ir tas, ko Latvijas Republika vēlas pateikt? Diezin vai.

Kārlis Streips

Skrepbuka jeb Piemiņas albums

Imants Ziedonis, Aivars Berķis, *No Jāņiem līdz Murjāņiem, apgāds „Dienas Grāmata”, 2013. g., 304 lpp.*

Laikā, kad latviešu valodu piesārņo no angļu valodas ienākušie svešvārdi, taisni jābrīnās, ka nevienam vēl nav ienācis prātā populārizēt skrepbuku. Mana angļu-latviešu vārdnīca angļu *scrap-book* latvisko kā albumu laikrakstu izgriezumiem. Vārda nozīme tomēr ir plašāka: skrepbuka var būt klāde vai burtnīca, kur ievietot programmas, vēltījuma pantīņus, fotografijas, kaut vai dzīpariņus un sakaltušas rudens lapas un ko vēl visu.

Nesen mirušā izcilā dzejnieka Imanta Ziedoņa piemiņai vēltais grāmatrūpniecības veikums **No Jāņiem līdz Murjāņiem** par savu greznumu pelnījis albuma apzīmējumu, tomēr satura daudzveidība vedina tam piemērot (piedošanu, ja dažu jūsu ausīm netikamo) skrepbukas vārdu. Grāmatas kodolu veido paša Ziedoņa reiz rakstītas piezīmes, kuŗas pēc dzejnieka nopietnas saslimšanas turpinājis un paplašinājis viņa draugs Aivars Berķis. Ir dzīvesbiedres Ausmas Kantānes, kollēģu un kaimiņu atmiņu stāstījumi un intervijas. Ir ļoti

daudz foto attēlu, gan krāsās, gan melnbaltie, bieži pāri veselai paliela formāta lappusei vai pat divām. Daudzu uzņēmumu autors bijis foto mākslinieks Gunārs Janaitis. Ir zīmējumi, arhitektu skices, rēķinu un aplēšu lapeļu faksimili, ieraksti dzejnieka viesu grāmatā, dzejnieka apciemotāju vārdu alfabētiskais saraksts turpat vai trīsdesmit gadu garumā. Visas lasāmās un apskatāmās vielas katēgorijas nav pat ko censties šeit nosaukt.

Grāmatas fokuss likts uz dzejnieka privātmājas celšanu Murjāņu ciemā un vēlāk uz tās apdzīvošanu. Jāņi sējuma nosaukumā minēti tāpēc, ka doma par mītnes celšanu radusies kādas „Jāņu dienas rītā pēc negulētas nakts”: alus apskurbināto draugu mudiņās, Imants klīdzis: „Es šeit uzcelšu māju!” (22.lpp.)

Albums labi patiks Imanta Ziedoņa daiļrades cienītājiem, kaut arī lasāmās vielas sasaiste ar konkrētiem dzejnieka sacerējumiem ir minimāla. Ne mazāku prieku gūs labas foto mākslas cienītāji. Varbūt pa labai idejai gūs potenciāli privātmāju cēlji un interjera iekārtotāji, cilvēki, kam rūp dzīvot stilīgi. Prieks tiks īsu, koncentrētu domu un patiesību meklētājiem, kam tās no lielākām grāmatām patik pārakstīt savās personiskajās, piedošanu, skrepbucīnās. Pāris piemēru:

Individuāla nama būve, tāpat kā grāmatas rakstīšana, ir radošs darbs. (65.lpp.)

No visiem darbiem visgrūtākais ir rakstnieka darbs. Kas tam netic, lai pamēģina. (156.)

Murjāņu grāmata prieku sagādās tiem simtiem cilvēku, kuŗu

vārdi tur minēti, pat ja ne citu iemeslu pēc, tad tāpēc, ka tur minēti viņu vārdi. Katra pabūšana kopā ar dižgaru starp vieniem un tiem pašiem vākiem taču atmet kaut ko no dižgara gara arī vienlīdz dižiem gariem un mazākiem gariem.

Laika un Brīvās Latvijas lasītāju kodolu t.i., bijušās trimdas latviešus, visvairāk varētu interesēt, ko Imants Ziedonis pastāsta par tikšanos ar trimdas rakstu kalpiem vai rakstu draugiem laikmetā, kad viesošanās Latvijā ar Kultūras sakaru komitejas palīdzību trimdā bija īsts karstais kartupelis.

Bija reiz jauna dzejniece Ausma Jaunzeme, kas dzīvoja Amerikā un nomira jauna, tikai 41 gada vecumā, 1978. gadā. Lūk, ko Ziedonis pastāsta par ciemošanos restorānā „Sēnītē”, kas no Murjāņiem ir kājāmgājiena attālumā:

Vienreiz tur, kafiju dzerot, satiku Kultūras komitejas priekšsēdi Imantu Lešinski kopā ar kādu skaistu meiteni, trimdas dzejnieci Ausmu Jaunzemi. Mēs, Latvijā, protams, zinājām, ka Lešinskis ir čekists, jo viņš bija rakstnieku kurators. Viņš to dzejnieci pavādīja, jo ārzemnieks viens pats toreiz nekur ārpus Rīgas nedrīkstēja braukt. Apsēdāmies parunāties. Viņa sāka stāstīt, ka atbraukusi no ASV, bet nav varējusi apskatīt Maskavu.

Es tai meitenei sāku stāstīt, ka tagad braukšu uz kādu vietu Krievijā, kur savesti visi slavenākie Krievijas zirgi un labākie žokeji un kur notiks grandiozas zirgu skriešanas sacensības. Viņa tik priecīga, ka arī varēs braukt man līdzi. Un es tikai improvizēju tālāk. Bet Lešinskis man rāda iz-

misīgas zīmes un beigās zem galda spēļ pa kāju, lai beidzu runāt muļķības, jo viņam taču tai dzejniecei būs jāpaskaidro, kāpēc no tāda brauciena nekas nevar iznākt. (163.)

Naīvas dzejnieces un raksturā bieži vien draiska dzejnieka divsaruna, pie viena apvedot ap stūri varasvīru!

Varbūt pati zināmākā Kultūras sakaru komitejas pakalpojumu izmantotāja, dzejniece Velta Toma Murjāņos „ar komitejas pavadoņiem Anatolu B. un Astrīdu” ciemojusies Imantdienā, 1980. gada 1. jūlijā, bet jau 1977. gadā viņa Ziedoņa viesu grāmatā atstājusi šādu ierakstu: „Ja es esmu, tad es būšu, ja es būšu, tad es biju – te, pie Jums un A. – te viss saskan, atskan, noskan – dzīvība un dzeja.” (182.)

No redzamākiem trimdiniekiem, kas Murjāņus apciemojuši jau padomju laikā, minami valodnieks Austris Grasis, literāti Valdis Krāslavietis un Aivars Ruņģis, tulkotāja Ruta Spīrsa.

Grāmatas pēcvārdā Ausma Kantāne jautā, kāpēc Ziedonis izraudzītājā vietā māju vispār cēlis, un tūlīt pati arī atbild:

Atbilde ir meklējama zemapaizīnā un tieši tajā apziņas daļā, kas protestēja pret tajā laikā un telpā valdošo pelēcīgumu, neglītumu un vienveidīgumu. Tās bija brēciens pēc skaistā. Rezultātā tas viss izkristalizējās kā māja – sava, savpatna, urdošu domu izcūkota. Tē labi iedērijās arī Imanta dārznieka dotumi un zeme kā vērtību vērtība. (247.)

Arī pats Ziedonis apliecina: *Pēc savas pārlicības jau no bērna kājas esmu gribējis būt dārznieks. Man bija nostalgija*

pēc dārza, pēc dārzkopības, pēc redzēšanām, dzirdēšanām, ošānām un saošānām, kas tai dārzā ir. Murjāņos nu varēju šīs vēlmes apmierināt. (129.)

Rīdiniem un Rīgas viesiem, kas Jaunajā Rīgas teātrī noskatījušies izrādi **Ziedonis un Visums**, atmiņā būs palicis skatuvē uzvestais ēzelītis. Veselas septiņas lappuses (146. – 152.) mūsu grāmatā veltītas kādu laiku Murjāņos mitušā ēzeliša tematam. Dažādi liecinieki par ēzeliša izcelsmi, lomu un pat vārdu dod itin pretrunīgas liecības, bet vairāk vai mazāk tieši paužas doma, ka ēzeliša galvenā īpašība, kas taču ir spītība, skaisti sasauca ar līdzīgu īpašību, kāda mitusi dzejniekā. Tomēr ēzeliša simboliskā jēga paliek drusku aptuvena, līdz galam neizteikta, tāda, kādai jau jābūt arī labai dzejai. Ēzeliša temata septiņas lappuses apakšā gala vārdus saka gan pats Ziedonis, gan Alberts Bels.

Ziedonis: Man ir pašam savs ēzelītis. Iekšējais ēzelītis. Mēs it kā labi saprotamies, bet dažkārt es domāju: ko vērts ir intelekts, ja nevar savu iekšējo ēzeli uzvarēt? Kā vērts, cik vērts? Ja es viņu uzvarētu, tad manis vairs nebūtu.

Bels: Visa rakstnieka dzīve patiesībā ir nepārtraukta cīņa ar ēzeli. (152.)

Grāmata rūpīgi nostrādāta, veikli rediģēta, vainu meklētājiem tajā būs maz, ko atrast. Precīzēsīm gan to, ka pēc **Latvijas un Londonas Avīzes** apvienošanās jaunā laikrakstā **Brīvā Latvija** pirmais redaktors Fredis Lunnags strādāja Minsterē, Vācijā, nevis ASV (169.).

Eduards Silkalns

Ivars Jaunrubenis

Laikam katram cilvēkam jaunībā būs bijis kāds notikums, par kuŗu viņš nelabprāt vēlas runāt vai stāstīt saviem vecākiem un tuvākiem draugiem. Man arī tāds bija, un tēvam un mātei to izstāstīju tikai viņu mūža pēdējos gados.

Pēc Otrā pasaules kara mēs dzīvojam Valderzē nometnē Libekā, Vācijā. Bija 1947. gads, un diezgan nemīlīgo Šlēzvigas-Holšteinas ziemu pēdīgi nomainīja pavasaris. Pēc pāris lietainām dienām uzausa saulaina, skaista Vasarsvētku svētdiena. Tādā laikā negribējās sēdēt visu dienu mājās, prāts nesās uz garāku pastaigu. Aprunājos ar vectēvu, kur varētu iet. Bijām dzirdējuši, ka kādu jūdži aiz Mēzenes nometnes esot liela pazemes municijas fabrika, kas kara laikā nebija sabumbota. Tas bijis Libekas pilsētas un Vācijas kara laika noslēpums, un fabrika ražojusi municiju līdz pat kapitulācijas dienai. Vectēvs, es un brālīšs sataisījāmies gājienam. Māte iedeva līdzī ceļam sviestmaizes.

Bijām nostaigājuši kādu jūdži aiz Mēzenes nometnes, kad mežā ieraudzījām fabrikas pirmās ēkas un, piegājuši tuvāk, redzējām, ka ēku jumti apstādīti ar kokiem un noaudzēti ar zāli. Nav brīnums, ka sabiedroto lidotāji šo fabriku

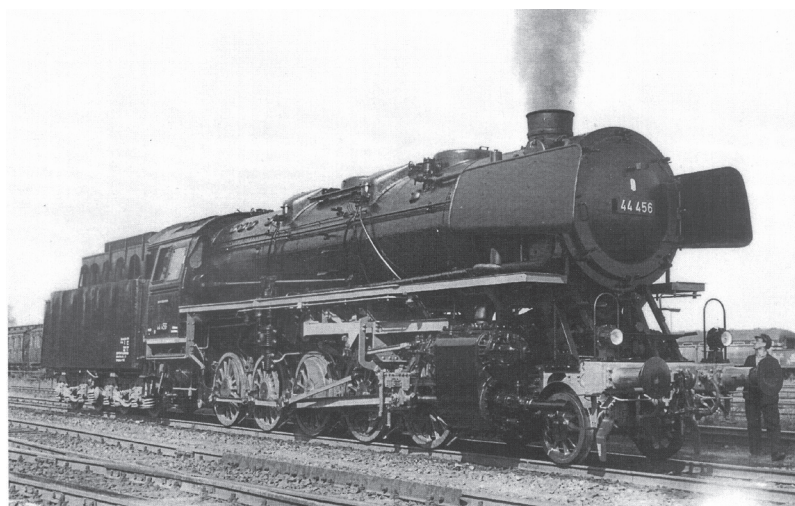
no gaisa nebija pamanījuši. Ēkās iekšā negājām, jo tas varētu būt bīstami. Galvenā ēka, kas atradās vairāk centrā, likās biroja ēka, un, pa logiem skatoties, mēs redzējām rakstāmgaldus un krēslus, kā arī kabinetu ar lielām atvilktnēm. Uz grīdas un galdiem mētājās daudz papīru. Abās pusēs šai ēkai bija vairākas celtnes, kuŗas redzējām fabrikas mašīnas, lielas un mazas spiedes, kas vēl nebija nomontētas. Lielas metalla plāksnes gulēja gaŗās rindās, bet uz gaŗiem galdiem atradās daudz patronu čaulīšu, un galdiem blakus bija novietotas dažāda lieluma kastes un maisi. Tajos varētu būt pulveris patronām. Pāris citās ēkās bija iekārtotas lielas spiedes un slidošas lentes. Pēdējai ēkai, kur piestājām, bija vairākas metalla durvis ar dzelzs stieņiem un uzrakstiem *Achtung, Vorsicht, Eintritt verboten*. Aiz šīm durvīm varēja būt kaut kas ļoti bīstams, varbūt municijas pārbaudes telpas. Vispār pamestā fabrika atstāja divainu, pat spocīgu iespaidu.

Kad bijām apskatījuši fabriku, atpūtāmies un vectēvs uzpīpēja. Pagriezies pret mums, viņš teica: „Nu, dēli, vai nav savādi, ka lielas, komplicētas mašīnas vajaga, lai nošautu cilvēku kara. Cik gan cilvēku nav krituši no šīs fabrikas

lodēm, to zina tikai Dieviņš.”

Sākām doties uz māju pusi, kad ieraudzījām tādu kā noliktavu vai šķūni. Piegājuši klāt, redzējām vilciena sliedes uz smagiem gulšņiem. Droši vien no šīs noliktavas municija tika vesta uz fronti. Slie-

metalla sienām. Nejausi bijām uzgājuši lielu zenitartilerijas vilcienā. Katrā vagonā „sēdēja” pāris lielgabalu, sākot ar vienstobra un četrstobra *flakiem*, tad vidējiem 88 mm, līdz smagajiem 120 mm lielgabaliem. Stobri daudziem

Tāda izskatījās manā bērnības stāstā minētā lokomotīve. Foto attēlā redzamā lokomotīve ar numuru 44-456 tikko nākusi no darbnīcas un ir gatava pārbaudes braucienam. Fotografēta 1956. gada septembrī Hanavā, Vācijā

des iesniedzās mežā, un mēs tām sekojām, lai redzētu, kur tās aizved. Otrpus meža sliedes turpinājās starp diviem augstiem vaļņiem. No vaļņa augšas ieraudzījām vilcienā, kuŗa sastāvā bija desmit gaŗi platformu vagoni ar

bija pacelti un draudīgi slējās pret debesīm. Katrā vagonā bija vairākas rindas lādiņu, kas spīdēja saulē un izskatījās pēc rotallietām, kuŗas aicina spēlēties. Daudz lādiņu un visāda lieluma municijas kastes bija izmētātas pa slie-

dēm. Vectēvs mums neļāva kāpt vagonos pie lielgabaliem, jo baidījās par vaļēji sarindoto municiju. Viņš mums stingri noteica, lai nedomājam nākt vieni pie vilciena, – šī neesot nekāda spēļu vieta.

Tā kā diena bija skaista un saulaina, nolēmām sekot sliedēm vēl kādu gabalu un tad griezties uz mājām. Nostaigājuši kādas divas jūdzes, ieraudzījām tādu kā būdiņas jumtu ar dūmeni. Brīnījāmies, kā uz sliedēm varētu „sēdēt” mājiņa, bet, kad bijām nogājuši vēl pusjūdži, pēkšņi mums par pārsteigumu priekšā uz sliedēm stāvēja liela melna lokomotīve. Tai katrā pusē bija pieci sarkani riteņi un priekšā cilindriem vēl divi mazi. Šādu lokomotīvi sauc par 2-10-0 modeli. Apstaigājām un nopētījām mūsu atradumu – nekādus ložu caurumus, ne citus gaisa uzbrukuma bojājumus neredzējām. Priekšā pie dūmeņa abās pusēs bija lielas metalla plāksnes, dūmu spārni dūmu novēršanai. Lokomotīves katls, kā parasti šādiem modeļiem, bija ļoti masīvs. Tomēr varēja redzēt, ka šī nav parastā *Kriegslokomotive*, ko Vācijā ražoja lielā skaitā, bet ir īpaši būvēta zenitartilerijas vilciena vajadzībām.

(Turpinājums sekos)

„Dziesmu svētkus vērtēju rituālās katēgorijās”

Saruna ar XXV Dziesmu un XV Deju svētku virsdiriģentu, Nobeiguma koncerta māksliniecisko vadītāju Ivaru Cinkusu un koŗdiriģenti un dziedātāju Loriju Vudu Cinkusu

Dziesmu svētki izskanējuši, daudz viedokļu un vērtējumu par tiem izteikts, pašam uz nākamajiem. Ko tu novēli, un kādas ir tavas atziņas nākamajiem?

Ivars. Pirmām kārtām novēlu, lai nākamie svētki notiktu jaunajā Mežaparka estrādē! Projekts jau sen gatavs, un tas ir patiešām lielisks. Ceru, ka jaunā estrāde taps tāda, kas gan fiziski, gan emocionāli apmierinās visus – kā dziedātājus un dejotājus, tā arī skatītājus. Ievērosim, ka nākamie

dziesmu svētki septembra konferencē izvērtēs it visus argumentētus viedokļus un ieteikumus. Es uzsvēru – argumentētus. Ar uzbrūkošiem nevajag rēķināties nekur. Vienmēr gadās kaut kas tāds, ko var nosaukt par neveiksmi vai kļūdu. Un perfektu svētku nebūs nekad. Jā, es atzīstu, ka, veidojot šo Nobeiguma koncertu, mākslinieciskā ziņā tika pieļauti kompromisi. Ja dažu labu tādu nepieņemtu, vairākas svētku nozares paliktu nepiepildītas.

būtu kvalitatīvi no visiem aspektiem, lai tie būtu unikāli. Trīs gadi ir optimāls laiks, lai koŗi sagatavotu repertuāru. Es ļoti ceru, ka tiks ievērots pēctecības princips, ka pēdējā brīdī nenotiks maiņas organizācijas struktūrā, ka svētku organizatoriskajā un mākslinieciskajā vadībā netiks „iemesti” nepieredzējuši cilvēki, kuŗiem nesaprotams var likties tas, kas ir pašsaprotams. Komandas kodolam ir jāpaliek līdzšinējam. Tāds ir mans vēlējums.

Ivars Cinkuss: Ja pieņemam, ka Dziesmu svētku koncerts ir dominante, pati lielākā šo svētku vērtība, vai ņemsimies to izvērtēt ilgumā, stundu garumā?! Tas nav vienkārši koncerts – es to vērtēju rituālās katēgorijās, kā piecu gadu rituālu nobeigumu, kuŗā piedalās koŗi, to grupas – jauktie, vīru, sieviešu un senioru koŗi, dejotāji, pūtēji, koklētāji. Un visiem ir jādod iespēja izpausties, izteikties.

svētki pēc pieciem gadiem būs visīpašākie, jo tie notiks Latvijas Valsts simtajā dzimšanas gadā.

Un vēl es novēlu, lai tie patiešām būtu valsts un tautas svētki, lai tajos mēs ne vismazākajā mērā nebūtu atkarīgi ne no kādiem komerciāliem „piesūcekņiem”. Dziesmu svētkos nedrīkstētu būt pat ne sīkākās atkarības no komercstruktūrām. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka mākslinieciskajā ziņā viss būs kārtībā.

Un „politiskā atkarība” – vai tādu šajos svētkos nejutāt?

Nē, tik tiešām ne! Par laimi. No 90. gadiem, kopš darbojos Dziesmu svētku norisēs, neviens nav uzdrošinājies neko politiski ietekmēt.

Tavuprāt lielākā veiksmē šajos svētkos un varbūt arī – neveiksmē?

Viedokļu sadursmes ir bijušas, kamēr vien Dziesmu svētki Latvijā tiek rīkoti. Un tas ir ļoti pareizi. Kā tad bez atšķirīgiem viedokļiem un diskusijām? – Bez tām jau nemaz nav iespējama pilsoniska sabiedrība. Organizatori un mākslinieciskā va-

Bet tas Nobeiguma koncerta garums...

Manā ieskatā koncerts nebija par garu. Ja pieņemam, ka Dziesmu svētku koncerts ir dominante, pati lielākā šo svētku vērtība, vai ņemsimies to izvērtēt ilgumā, stundu garumā?! Tas nav vienkārši koncerts – es to vērtēju rituālās katēgorijās, kā piecu gadu rituālu nobeigumu, kuŗā piedalās koŗi, to grupas – jauktie, vīru, sieviešu un senioru koŗi, dejotāji, pūtēji, koklētāji. Un visiem ir jādod iespēja izpausties, izteikties.

Turklāt atšķirībā no citiem Dziesmu svētkiem šogad tas bija vienīgais koncerts Mežaparka estrādē. Citkārt bija kā atklāšanas, tā nobeiguma koncerts. Kad tapa šo svētku programma, valsts bija visdziļākajā krīzē. Naudas summa, kas tika atvēlēta no valsts puses, bija gluži nožēlojama. Vairāk nekā par vienu koncertu Mežaparkā nebija ko domāt. Tāda bija realitāte.

Pieci gadi paskrien ātri. Kad jāsāk gatavoties nākamajiem – īpašajiem Dziesmu svētkiem?

Tagad, tūlīt! Ja vēlamies, lai tie

Jautājums Lorijai – kā svētkos klājās tev un taviem koŗiem? Spilgtākie iespaidi?

Lorija. Lieliski! Mani koristi tiešām jutās ļoti un pacilāti (Lorija ir Ventspils vīru koŗa diriģente un mākslinieciskā vadītāja un jauktā koŗa „Kaiva” un Ventspils arodskolas jauktā koŗa otrā diriģente jeb koncertmeistare - L. K.). Tikai viena vēlēšanās nākotnei – Dziesmu svētkos Rīgā pavadīt visu nedēļu. Laiks no trešdienas līdz svētdienai aizriņģēja intensīvos mēģinājumos, koristi saka - laiks aizritējis starp skolu, kuŗā viņi dzīvoja, un Mežaparku. Citas svētku norises varēja baudīt tikai tad, ja aizmuka no mēģinājumiem... Bet tas, protams, ir cits jautājums, kas cieši saistīts ar fināncēm.

Pati dziedāju kopkoŗi, un tās bija neaizmirstamas izjūtas. Kopkoŗis bija iemīļojis repertuāru, līdz ar to arī ļoti sagatavojis. Gandrīz nemaz nebija kļūdu mūzicēšanā, un kādas smalkākas intonātivās nianses jau vienmēr var vēlēties. Diriģenti strādāja teicami. Arī es piekritu, ka kon-

Lorija Vuda Cinkusa: Pati dziedāju kopkoŗi, un tās bija neaizmirstamas izjūtas. Kopkoŗis bija iemīļojis repertuāru, līdz ar to arī ļoti sagatavojis. Gandrīz nemaz nebija kļūdu mūzicēšanā, un kādas smalkākas intonātivās nianses jau vienmēr var vēlēties. Diriģenti strādāja teicami.

TRIO Šmite Kārkle Cinkuss. No kr.: Kristīne Kārkle, Ivars Cinkuss, Zane Šmite

certs nebija par garu – vai tad to neaplicina sadziedāšanās kopā ar publiku vai visas nakts garumā?!

Spilgtākie iespaidi? Jāzēpa Vītola 150 gadu piemiņas koncerts Universitātes aulā, jo īpaši – koŗdiriģentu koŗa sniegums. Bija tik aizkustinoši vērot, kā koristos atdevīgi dzied tādas koŗdiriģēšanas personības kā Mārtiņš Klišāns, Aira Birziņa, Agita Ikauniece... Pilnīgi nolikuši malā savu ego, pilnīgi iekļaujoties koŗi. Augstvērtīga mūzicēšana ar ļoti spēcīgu dvēseles komponentu.

Un vēl – Roberts Žuika. Cik cēli un cik sirsnīgi skanēja „Dievs, svēti Latviju!” viņa vadībā! Vēroju vīrus dziedam Jāzēpa Vītola „Kalēju”, kad to atkārtojumā diriģēja Roberts, un man bira aizkustinājuma asaras.

Andrejs Jansons man intervijā teica, ka Rīcības komitejai vajadzētu iedomāties pieteikt viņu Ginesa rekordu grāmatā. Varbūt Ivars septembra konferencē to varētu nokārtot?

Ivars. Roberts, bez šaubām, ir pelnījis vietu Ginesa rekordu

grāmatā! Trīs aizvadītos gadus maestro mērķtiecīgi gatavojās šiem Dziesmu svētkiem. Man bija tikai klusa cerība, ka viņš piekritīs nodiriģēt „Kalēju”. Īsu mirkli pirms dziesmas Roberts pateica „jā!” un nodiriģēja fiziski un emocionāli tik spēcīgi, ka jādama, vai katram jauneklīn tas tā izdots.

Lorija. Ceru, ka Roberts papildnam izjuta to cieņu un mīlestību, kādu viņam dāvāja kopkoŗa dalībnieki. Kā vīri dziedāja „Kalēju”!...

No redakcijas. Oktobrī Ivars Cinkuss atkal dosies uz Ameriku, šoreiz vokālista statusā kopā ar folkloras grupu TRIO Šmite Kārkle Cinkuss, kuŗai jau ir plaša koncertu ģeografija. TRIO koncertējis pie tautiešiem Austrālijā, tagad organizācijas TILTS izkārtotumā dosies pie Amerikas tautiešiem no Rietumkrasta līdz Austrumkrastam. Sekojiet reklāmai *Laikā!*

Ar Ivaru un Loriju tikās
Ligita Kovtuna

Dziesmu varas spēks

XXV Vispārējo latviešu Dziesmu svētku piedzīvojums Rīgā lika no jauna apjaust, cik spēcīgs ir Dziesmu svētku vieno-

tājs spēks latviešu tautai, bet apdraudīgs LR Saeimas deputātam Kabanovam (Saskaņas centrs – SC), – tas izpaudās viņa puiciskajās izdarībās. Redzot un dzirdot, kā svētku dalībnieki sumina simtādīgo diriģentu, leģionāru un trimdinieku Robertu Zuiku, mēs guvām apliecinājumu, ka tiek sumināti arī „mēs un jūs”, kuriem kopīgs ir bagātīgais kultūras mantojums. Dziesmu varai ir ne tikai vienotājs spēks, tā arī dziedina, uztur morālo garu. Tas bija nepieciešams gan bēgļu un gūstekņu nometnēs, gan arī neapskaužamajos darbos Anglijā. Cik patiesi skan dzejnieka Andreja Eglīša vārdi:

*Dziesma, dziesma, latvju dziesma,
Nemirusi simtus mūžus,
Zobenami nedurama, ne ar vāli
nosītama.
Mūžu mūži nomiruši,
Nemūžam tu nemirsi.
Trimdas sabiedrība, ko pārstā-
vēja Roberts Zuika un viņa līdz-*

gaitnieki (vairākums jau aizsaulē), nekādā ziņā nebija „labi situēti”, kā dažkārt tiek sacīts par veco trimdu. Kad *zuikēnieši*, kā Zuikas koŗa dalībnieki tika dēvēti, ieradās Anglijā darbā metallurģijas rūpnīcā Korbijā, diriģentam ar ģimeni iebraukt Anglijā bija liegts. Pāris gadu vēlāk Roberts Zuika pievienojās sava koŗa dalībniekiem Korbijā un strādāja metallurģijas rūpnīcā kausējamo katlu tīrīšanā. Lai gan slodze darbā bija smaga, ne vien notika koŗa mēģinājumi, bet tika gūti izcili panākumi vairākās starptautiskās sacensībās un pat dziesmas ieskaņotas BBC raidījumam.

Sabiedriskā rosība notika visās latviešu apmešanās vietās, un visur tika „kaltas rotas Latvijai” – latviska jaunā paaudze, kas būtu sagatavota neatkarīgās Latvijas atjaunošanai. Bija iegādāti latviešu nami, nodibinātas latviešu skolas, būvētas jauniešu mītnes, rīkotas bērnu nometnes, jauniešu sagaitas un jauniešu semināri un, protams, Dziesmu un deju svētki. Mantojumu godam pārņēma nākamā paaudze, bez kuŗas rosmes mēs nebūtu pastāvējuši pusgadsimteni. Cik daudziem par to nekas nav zināms, liecina nesenā

tikšanās ar cītīgu grāmatu lasītāju mūsu bibliotēkā DVF namā Londonā, kuŗa bija pārsteigta, dzirdot, ka šo namu 1950. gadā iegādājušies trimdinieki, jo viņa bijusi pārliecināta, ka nams pastāvēs kopš „Umaņa laikiem”.

Arnolda Klotiņa grāmatā „Roberts Zuika un viņa koris kuŗā, gūstā un trimdā” autors citē Zuikas domu graudu – „atdotais paliek”. Ko tu dodī citam – tas paliek. Dokumentālā dzīves stāstā nav gausānās par smago dzīves nastu, tikai starp citu diriģents ar rūgtumu piemin darba devēja augstprātīgo attieksmi pret iebraucējiem. Sievietēm bija pieejams tikai apkopējas darbs. Grīdu mazgāt bija pavēlēts, tikai uz ceļiem nometoties, – angļu metode, kas daudziem kļuva pazīstama.

Latviešu presē Anglijā asa kritika par darba un dzīves apstākļiem neparādījās, bet no Anglijas iegūto informāciju nekavējās publicēt žurnālists Oļģerts Liepiņš latviešu presē Vācijā. Pēc šī raksta britu militārā pārvalde žurnālistam liedza publicēšanās iespēju. Liepiņa noziegums bija uzdrošināšanās publicēt no darbā Anglijā iesaistītajiem saņemto informāciju – sūdzības gan par vājo uztu-

ru, gan par nometināšanu skārda barakās, kuŗas vīri bija nošķirti no sievām. Izmisuma vēstule pienāca no ārsta, kuŗam slimnīcā bija jā-tīra splaujamtrauki un jāmazgā grīda. Vēlāk viņš gan no Anglijas aizbēdzis pie dēla Zviedrijā. Aizliegums žurnālistam publicēties pusgadu vēlāk tika atcelts, kad lieta nonāca militārā tiesā. Izrādījās, ka žurnālista nodarījums nesot „juridiski tverams”. Par žurnālistu Oļģertu Liepiņu, par cenzūru un latviešu presi pēķaŗa gados bēgļu nometnēs plašu informāciju sniedz Osvalds Akmentiņš grāmatā „Vidzemes auna zīmē. Oļģerts Liepiņš vēsturiskā panorāmā” (1974. g.).

Kāpēc Anglijā latviešu presē nekur neparādījās rakstveida sūdzības par darba apstākļiem, joprojām paliek noslēpums. Iespējams, ka protesta akcija notikusi pēc līgumā parakstīto gadu nostrādāšanas, kad sākās lielais vilnis emigrācijā uz aizjūras zemēm. Laimīgas sagādīšanās pēc vēl radās iespēja sarīkot un piedzīvot Latviešu nacionālās padomes Lielbritānijā (LNPL) organizētās Latviešu kultūras dienas 1952. gadā ar ļoti plašu programmu. Sarīkojumi notika ne tikai Londonā, bet arī Anglijas vi-

dienē. Daudzpusīgajā sarīkojuma programmā bija iekļauti gan koŗa koncerti un tautasdeju priekšnesumi, gan arī solistu koncerti, teātra izrādes, gleznu un daiļamatniecības darbu izstādes. Plašs bija grāmatu klāsts, tika nolasīti vairāki vērtīgi referāti.

Dzejnieks Pēteris Aigars kultūras dienai veltīja dzejoli *Dvēseles ugunsķurs*, kuŗa beidzamā panta vārdi it kā sasauca ar Ērika Ešenvalda dziesmu „Dzied mana dvēsele... deg mana dvēsele...”

*Balsis, no senatnes nākot, sasauca,
vijas un skan,
Zeltaina gaisma skauj telpu,
Dvēseļu ziedonis kuŗas,
Kuģiem uz mājām briest buras.*

Roberts Zuika ar ģimeni 1961. gadā pārcēlās uz dzīvi ASV, kur joprojām nodevās dziesmām, vadot koŗus, organizējot diriģentu kursus. Sasniedzis pensijas gadus, viņš 1977. gadā kļuva par žurnāla *Latvju Mūzika* redaktoru.

Vecmeistars Roberts Zuika ir pierādījis, ka vissmagākajos apstākļos ir iespējams nodoties radošam darbam – mākslai un savai tautai.

Zigrīda Daškevica

IN MEMORIAM

Niks Gothams (*Nicholas Ivor Gotham*) 1959. gads 27. septembris - 2013. gads 25. jūlijs

Laikam gan 30. aprīlī pēc manas koncertturnejas ASV un Kanadā, atvadoties no Nika pie viņa mājām Toronto, lai dotos uz lidostu, manī bija tāds kā rezignēts saspringums un doma, ka varbūt ar Niku šajā saulē vairs nesatiksimies. Nelielā kompanijā mēs bijām pavadījuši kopā lielisku pusdienu, pusdienojot kādā Toronto priekšpilsētas restorānā. Izdzērām pa kausam alus, runājām par iecerētajiem projektiem, par to, ko jau esam paveikuši. Nebiju Niku satīcis gandrīz divus gadus, bet, jāsaka, slimība viņu nebija mainījusi. Viņš ne ar vārdu nežēlojās, stāstīja par savām jaunajām kompozīcijām, interesējās par savu sirdsbērnu Latvijas Mūzikas akadēmijā – džeza katedru, bija tikpat optimistiski noskaņots kā tad, kad es viņu iepazinu.

Bet iepazinot ar Niku jau sen – pag. gs. 90. gadu otrajā pusē, kad viņš bija atbraucis uz Latviešu jauno mūziķu nometni Ogrē. Nikam nekad nav bijis problēmu komunicēties ar cilvēkiem, un mēs jau pirmajā tikšanās reizē atrādām daudz kopīga, un viņš mani uzreiz aizrāva kā ļoti interesanta personība. Pārceļoties uz Latviju, Nikam radās doma par kopīgiem projektiem. Tajā laikā, 90. gadu nogalē, es aktīvi darbojos ar Rīgas Saksofonu kvartetu (RSK) un veidoju pirmo Starptautisko Saksofonmūzikas festivālu *Saxophonia*. Un tieši festivāla atklāšanas koncertam 1999. gada 24. februārī Vāgnera zālē radās mūsu pirmais kopīgais projekts – Nika skaņdarbs *Albums*, ko atskaņojām RSK kopā ar Niku – solosaksofo-

nistu. Interesanta bija Nika ideja – mēs, četri akadēmiskās saksofonspēles pārstāvji, kopā ar viņu – džeziistu un improvizatoru. Sadaŗbība izvērtās lieliska, un pēc tam vēl daudzkārt kopīgi atskaņojām šo skaņdarbu ne tikai šeit Latvijā, bet arī festivālā *Jazz Kaar* Igaunijā, Pasaulē Saksofonistu kongresā Monreālā, Kanadā, festivālā Vācijā.

Taču Niks vienmēr ir bijis meklētājs, jaunu ceļu gājējs. Un 2003. gadā Latvijas Nacionālās operas Jaunajā zālē tika uzvesta Nika kameropera Baŗutas Rubesas reŗijā *Zemes augļi*. Neparasts jau bija pats sastāvs – Latvijas Radio koris, solisti un saksofonu kvartets. Tiem laikiem neparasta likās arī mūzika, reizēm varbūt sareŗģīta, bet ļoti tēlaina un mainīga. Pats operas iestudēšanas process

mums, visiem dalībniekiem, bija ļoti aizrāvīgs un pamācīgs, un es redzēju azartu, ar kādu Niks strādā. Arī turpmākajos gados Niks vairākas kompozīcijas rakstīja tieši mūsu saksofonu kvartetam un vēlāk arī saksofonu kvartetam un mecosoprānam Ievai Parŗai, kā arī kvartetam un pūtēju orķestrim, un mēs tās ar labiem panākumiem esam spēlējuši daudzviet pasaulē.

Niks vienmēr ir bijis atsaucīgs uz jauniem izaicinājumiem. Tā kā beidzamajos gados ļoti daudz mūzicēju kopā ar ēŗģelnieci Kristīni Adamaiti, uzaicināju Niku kopā sagatavot jaunu programmu. Viņš uzreiz ar lielu interesi atsauca, un tapa skaņdarbs *Veselas lauskas* diviem saksofoniem un ēŗģelēm. Niks saksofonists šeit atkal pārstāvēja džeziķo, improvi-

zatorisko pusi, bet es paliku savās akadēmiskajās pozīcijās.

Niks bija lielisks saksofonists un komponists, bet sevi viņš atrada arī mūzikas pedagogijā. Šeit Latvijā vispirms Jelgavas Mūzikas vidusskolā un Rīgas Doma skolā. Bet, kad Latvijas Mūzikas akadēmijā tika atvērta džeza katedra, Niks ar lielu entuziasmu metās iekŗā šajā darbā. Viņš dega par šo darbu, un viņa lieliskā profesionālā sagatavotība, bagātās zināšanas, pieredze, mīlestība pret savu darbu palīdzēja džeza apmācībai ļoti strauji ieņemt redzamu vietu Mūzikas akadēmijā.

Taču Niks man bija ne tikai labs kolģega – saksofonists, komponists un pedagogs. Viņš bija viens no maniem retajiem, bet vislabākajiem draugiem. Kaut arī reizēm satīkāmies ne pārāk bieŗi, vien-

mēr bija ļoti interesanti būt ar viņu kopā, pārrunāt, kaldināt plānus. Kopā ar Nika ģimeni esam svinējuŗi Jāņus un tajos kopā arī spēlējuŗi saksofonu mūsu lauku mājās Kuilķulē pie Svētupes. Vienmēr man patīcis Nika angļu humors, reizēm gan mums ne pārāk izprotams, viņa interesantā latvieŗu valoda, viņa optimisms un spēja nenolaist rokas arī grūtās situācijās.

Pēc mūsu pēdējās tikšanās Toronto mēs vairākkārt sazvanījāmies. Vēl 15. jūlijā runājām par viņa darbu ar jauno kompozīciju Rīgas Saksofonu kvartetam un Profesionālajam pūtēju orķestrim *Rīga Step, Pivot, Stride*. Jutu, ka Nikam ir grūti runāt, bet viņam bija tik daudz, ko teikt, un varbūt viņš arī juta, ka šī ir mūsu pēdējā saruna. Nedēļu vēlāk tālrunis jau klusēja, un 25. jūlijā mēs saņēmām sēru vēsti. Taču Niks bija paguvī pabeigt savu jauno skaņdarbu, un mēs to pirmatskaņosim 17. novembrī Rīgā, Lielajā ģildē, diemŗēl jau bez Nika.

Esmu pārliecināts, ka arī citas Nika kompozīcijas turpinās savu koncertdzīvi, skanēs Nika ieskaņojumi, Latvijas Mūzikas akadēmijā viņu atgādīnās Nika Gothama stipendija kādam jaunam topoŗam mūziķim. Un daudziem no mums palīks arī prieks, ka esam Niku pazīnuŗi, bijuŗi ar viņu kopā, ka esam no viņa daudz ko guvuŗi un ar viņu kopā daudz paveikuŗi.

Saksofonists, Nika kolģega un draugs **Artis Sīmanis**, Jāzepa Vitola Latvijas Mūzikas akadēmijas rektors

Reemigrācijas atbalstam

NVA koordinēs informācijas sniegšanu tautiešiem ārvalstīs par darba iespējām Latvijā

Šī gada 30. jūlijā Ministru kabinets apstiprinājis Reemigrācijas atbalsta pasākumu plānu 2013.-2016. gadam, kurā iekļauti reemigrāciju veicinātāji rīcības virzieni un pasākumi, to īstenošanas termiņi un sagaidāmie rezultātīvie rādītāji. Paredzēto pasākumu īstenošanā ir iesaistītas vairākas ministrijas un institūcijas: Ekonomikas ministrija, Labklājības ministrija un Nodarbinātības valsts aģentūra (NVA), Ārlietu ministrija, Kultūras ministrija, Izglītības un zinātnes ministrija, Sabiedrības integrācijas fonds un Valsts kanceleja, kā arī diasporas organizācijas.

Reemigrācijas atbalsta pasākumu plāns paredz, ka NVA savas kompetences ietvaros darbosies par koordinatoru informācijas sniegšanā tautiešiem ārvalstīs par

darba tirgus piedāvājumu un darba iespējām Latvijā: informēs un konsultēs par darba tirgu, darba un dzīves apstākļiem un nodarbinātības iespējām Latvijā, kā arī, pilnveidojot NVA mājaslapu un CV/vakanču portālu, nodrošinās valsts un pašvaldību iestādēs un uzņēmumos pieejamo vakanču publicēšanu.

NVA Pakalpojumu departamenta Darba tirgus nodaļas vadītāja Kristīne Pudāne: „Reemigrācijas atbalsta pasākumu plāns ir būtisks solis saiknes stiprināšanai starp valsti un tās pilsoņiem ārvalstīs. Ikatram ir svarīgi justies piederīgam pie savas tautas, valodas un valsts, tāpēc jāveido konstruktīvs dialogs un abpusēja sadarbība ar ārvalstīs dzīvojošajiem pilsoņiem, jābūt kopīgam redzējumam un kopīgai darbībai reemigrācijas plāna mērķu sasniegšanā. Jāpiebilst, ka aģentūra arī līdz šim ārvalstīs dzīvojošos latviešus ir informējusi par brīvajām darba vietām un aktualitātēm

nodarbinātības jomā Latvijā, mēs sadarbojamies ar latviešu diasporu portāliem Īrijā un Lielbritānijā, populārākajam NVA CV/vakanču portālu, mūsu speciālisti piedalās ārvalstīs organizētajos vakanču gadatirgos, piedāvājot Latvijas darba devēju vakances un izziņot diasporas pārstāvju vēlnes un viedokļus.”

Tāpat Reemigrācijas atbalsta pasākumu plāns paredz, ka vienotajā valsts un pašvaldību portālā www.Latvija.lv vienkopus tiks sakopota un izvietota aktuālā informācija tautiešiem ārvalstīs par jautājumiem saistībā ar personu pārcelšanos un uzturēšanos Latvijā.

Reemigrācijas atbalsta pasākumu plānā ietvertie rīcības virzieni:

- “vienas pieturas princips” nodrošināšana - informācijas un konsultāciju sniegšana (tostarp attālināti) jautājumos, kas saņā personu pārcelšanos uz Latviju vai uzturēšanos mūsu valstī;
- ārpus Latvijas dzīvojošo no-

drošināšana ar informāciju par darba un dzīves apstākļiem Latvijā, darba tirgus piedāvājumu un pieprasījumu;

- augsti kvalificēta darbaspēka piesaiste - atbalsts augstas kvalifikācijas speciālistu (ārvalstīs dzīvojošo zinātnieku un akadēmiskā personāla) piesaistei, tostarp, lai veicinātu augsti kvalificētu, ārvalstīs izglītojušos jauniešu atgriešanos, noteiktas prasības un izveidots profesiju saraksts, kurās, pretendētājam strādājot Latvijā, valsts dzēš studiju kredītu;

- atbalsts latviešu valodas apguvei pēc ierašanās Latvijā visiem Latvijas valsts piederīgā ģimenes locekļiem;

- sadarbība ar diasporu, it īpaši biznesa saiknes veidošanā un uzturēšanā;

- atbalsts skolēniem, kuriem pēc atgriešanās jāiekļaujas Latvijas izglītības sistēmā, un viņu vecākiem;

- valsts pārvaldes un pašvaldību institūciju, kā arī valsts uzņēmumu

mu rīcība, atlasot darbiniekus, - valsts iestāžu vai kapitālsabiedrību uzmanības pievēršana amatu pretendentiem izvirzīto prasību (piemēram, krievu valodas zināšanu) pamatotībai un atbilstībai darba pienākumu veikšanai, iespēju nodrošināšana ārvalstīs dzīvojošajiem piedalīties darba intervijās valsts pārvaldes institūcijās;

- repatrianta statusa pretendentu loka paplašināšana - lai repatrianta statusu varētu saņemt arī personas, kas izbraukušas no Latvijas pēc 1990. gada 4. maija un ārvalstīs nodzīvojušas vismaz 10 gadus.

Detalizētāka informācija par plānotajiem pasākumiem, izpildes termiņiem, atbildīgajām institūcijām, sasniedzamajiem rezultātiem un nepieciešamo finansējumu pieejama Ministru kabineta mājaslapā.

Iveta Kancēna,
Sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāja

Zaļais partizāns un valsts noziedznieks

Daugavas Vanagu organizācija sadarībā ar Latvijas Nacionālo arhīvu, Latvijas Okupācijas muzeju, Pasaules brīvo latviešu apvienību un Eiropas Parlamenta Informācijas biroju Latvijā izsludina pētniecisko darbu konkursa ATKĀRTOJUMU.

Nu jau ir trešais gads, kopš konkursos jaunatne pievēršas Gunāra Astras dzīvesstāstam un viņa Pēdējā vārda vērtībai, kas kļuva par demokrātiskās opozīcijas manifestu, paužot to cilvēku izjūtas, kuņi nespēja samierināties

ar padomju režīmu.

Sogad konkursa prasības bija augstas un līdz ar to dalībnieku skaits neliels. Tomēr **Artūra Gruguļa** (Limbažu 3. vidusskola), **Jēkaba Silanža** (Rēzeknes Valsts poļu ģimnazija) un **Zanes Kažus** (Daugavpils universitāte) pētījuma darbi pārsniedza vidusmēra līmeni.

Zanes Kažus pētījuma darba „Gunāra Astras „Pēdējais vārds” ietekme uz Trešo atmodu Latvijā” ir publicēts laikraksta *Latvija Amerikā* slejās, bet Artūra Grugu-

ļa un Kristera Zīversā (Valmieras Valsts ģimnazija) darbu fragmenti nosūtīti vairākiem laikrakstiem.

Viņi un pārējie dalībnieki ir devuši drošu pamatu, lai š. g. 14. un 15. decembrī godinātu brīvības cīnītājus.

Taču LNA vēsturniekiem (sagatavos otru virtuālo dokumentu izstādi) un jaunatnei vēl krietni jāpiestrādā, lai īstenotu konkursa mērķi:

- sakopot un izdot rakstu krājumu, kas atspoguļotu latviešu tautas un Latvijas valsts idejai lojālu

cittautiešu gājumu pretim Latvijas valstiskās neatkarības atjaunošanai. Tāpēc notiks konkursa atkārtotums ar jauniem termiņiem;

- darba pieteikuma anketas iesūtāmas **līdz š. g. 15. septembrim**;

- pētījuma darbi iesūtāmi **līdz š. g. 15. novembrim**. Plašāka informācija mājaslapā www.pedejaisvards.lv

Nepieciešams darbs, jo latviešu sabiedrības neziņa vai vienaldzība pret šo tematu veicina Rubika un Kabanova uzdrīkstēšanos paust savus melīgos uzskatus. Ieteicams

lasīt Gunāra Rodes, tā sauktā mazā Gunāra, dzīves stāstījumu „Zaļais partizāns un valsts noziedznieks” laikrakstā *Latvija* 1978. gada 19./26. augusta un 2. septembra numurā. Sk. tīmekļa lapu www.periodika.lv

Vēlams arī ārvalstīs dzīvojošās latviešu jaunatnes piedalīšanās konkursā. Tā būtu solidaritāte, kāda bija izveidojusies trimdas un okupētas Latvijas nebrīves 45 gados.

Imants Balodis,
Gunāra Astras piemiņas projekta vadītājs

ATSAUCOTIES UZ PUBLICĒTO

Par Sprīdīšu nometni Apneros

Bija interesanti pārlasīt rakstu “Ārzemju Sprīdīšiem Latvijā patika” *Brīvās Latvijas* un *Laika* 29. nr. pirmajā lapaspusē. Zinu pēc personiskās pieredzes, cik liels darbs iesaistīts bērnu nometnes rīkošanā, tāpēc novēlu bērniem un skolotājiem labu veiksmi nākotnē. Tomēr man interesantais bija tas, ko raksts neminēja, proti, ka nometne notika īpašumā, kas saucas „Apneri”, un neminēja arī galvenā rīkotāja vārdu: Sprīdīšu draugu biedrības valdes priekšsēdi Aleksandru Kalvānu. Ja rakstā būtu bijuši minēti šie fakti, tad neticu, ka raksts būtu parādījies šajā avīzē. Varu tikai secināt, ka šie fakti tīsuprāt izlaisti.

Par šo nometni un par Sabiedrības integrācijas fonda dāsnā ziedojumu tai var lasīt Apneru mājaslapā: www.apneri.lv. Tur var lasīt arī par Apneru komerciāliem piedāvājumiem sakarā ar atpūtu laukos un par bērnu rotaļu laukumiem. Par Apneru vēsturi un par to, kā Aleksandra Kalvāna ģimene ieguva kontroli pār šo īpašumu, daudz plašāk var lasīt *Daugavas Vanagu Latvijā Mēnešrakstā* Nr.3 2003. gadā. Tomēr pievienoju mazu ieskatu datus, kas publiski

pieejami zemesgrāmatas un biznesa datu bazēs:

- „Apneri” tagad pieder firmai, kas saucas “SIA Apneri”

- īpašums reģistrēts 12.09.1996, K. Vaisvīlas kundzes vārdā

- Vaisvīlas kundze to dāvinājusi „Nacionālo Daugavas Vanagu Latvijas apvienībai” (NDV) ar dāvinājuma līgumu, datētu 29.01.1997

- ar lēmumu, datētu: 07.05.2001, NDV īpašuma tiesības izbeigušās un no NDV to pārņēmusi “Sabiedrība Apneri (nodokļu maksātāja kods 44103015689) ar pamatojumu: “1998. gada 5. decembra ziņojums par sabiedrības Apneri dibinātāju ieguldījumu”

SIA Apneri valdes locekļi ir Aleksandrs, Normunds un Kaspars Kalvāni, un dalībnieku reģistrā rakstīts, ka SIA pieder sekojoši: Kaspars Kalvāns (31 kapitāldaļa), Aina Selga (24 kapitāldaļa) un Aleksandrs Kalvāns (1 kapitāldaļa).

Man liekas, tā ir kā mistērija, ka dārgs īpašums, kas dāvināts sabiedriskai organizācijai (Daugavas Vanagiem), varētu tikt pārveidots uz privātu firmu un uz ziņojuma pamata vien. Kamēr Latvijas Daugavas Vanagi nav sa-

ņēmuši atbildību par reiz piederējušiem Apneriem, nedomāju, ka ir pareizi atbalstīt šo nometni ar līdzekļiem vai ar rakstiem mūsu avīzēs.

Aivars Sinka

Atklāta vēstule A. Kalvānam

2002. gada 26. februārī
God. A. Kalvāna kungs!

Rakstu Jums šo vēstuli sakarā ar manas māsu Kristīnes A. Vaisvīlas, dzim. Lange, lauku māju īpašumu „Apneri” Drabešu pagastā, Cēsu rajonā. Kristīne Vaisvīla šo savu īpašumu „Apneri” dāvināja NDV (Nacionālie Daugavas Vanagi) organizācijai Latvijā ar norādījumu un noteikumu, ka tikai NDV ir tiesiska šo māju un zemes īpašniece un apsaimniekotāja.

Nesen no Latvijas saņemto dokumentu kopijas norāda, ka Jūs, Kalvāna kungs, 1998. gadā esat pārkāpis šos noteikumus un nodibinājis sabiedrību „Apneri” kā privātpersonu akciju sabiedrību ar septiņu personu līdzdalību. Nekur šajos dokumentos nepārdās atzīme, ka īpašums „Apneri” pieder Nacionālo Daugavas Vanagu organizācijai Latvijā vai ka

tā ir noteicošā akciju sabiedrības līdzdalībniece.

Nesenajā Nacionālo Daugavas Vanagu un Latvijas Daugavas Vanagu organizāciju apvienošanās gadījumā, tām kļūstot par Daugavas Vanagi Latvijā, arī saimniecībai „Apneri” bija jāpāriet DVL īpašumā un kontrolē.

Lai arī vanadzēniem rīkotās nometnes „Apneros” ir apsveicams pasākums, tomēr līdzekļu vākšanas metode šeit, rietumos, ir maldinoša, jo rada iespaidu, ka nometne ir Daugavas Vanagu organizācijas pakļautībā un tās kontrolē, kas tagad neatbilst patiesībai.

Jūs, Kalvāna kungs, esat rīkojies, it kā īpašums piederētu Jums, un tas ir absurdi, jo „Apneri” tika dāvināti Nacionālo Daugavas Vanagu organizācijai un kā tādi arī tika saņemti no toreizējā NDV priekšnieka Rolanda Kovtuņenko.

Es nesen runāju ar savu svaini Emīlu Vaisvīlasu, un arī viņš pastāv uz to, ka viņa sievas Kristīnes īpašums „Apneri”, kas tika dāvināts NDV organizācijai un ko tā pieņēma ar noteikumiem, nedrīkst nonākt privātu personu rokās un kontrolē.

Es tagad griežos pie Jums, lai Jūs dotu man paskaidrojumu, kā šī manas māsu Kristīnes dāvinājuma noteikumu pārkāpšana notikusi, un lūdzu Jūs rūpēties, lai visdrīzākā laikā tiesības un kontrole pār „Apneru” mājām un zemi atkal nonāktu organizācijas Daugavas Vanagi Latvijā īpašumā.

Ja Jūs to nedarīsiet, man būs jāiet cits ceļš, lai to noskaidrotu un nokārtotu, mēs nekādā ziņā neatstāsim īpašumu privātām personām, jo tas tika dāvināts bijušo leģionāru organizācijai Latvijā, kas ir Daugavas Vanagi.

Vēlos arī zināt, kas notika ar „Jaunlidaku” zemi Drabešu pagastā. Arī to es dāvināju NDV organizācijai, ne kādām privātām personām. Nekur dokumentos nav atrodams, kas noticis ar šo zemi. Lūdzu, sniedziet man paskaidrojumu arī par šo jautājumu!

Gaidot no Jums drīzu atbildi un paskaidrojumu...

Velta Matulis

(Vēstule publicēta DVL Mēnešrakstā 2003. g. Nr. 3)

NOVADU ZIŅAS

15. Latvijas Polītiski represēto salidojums

Sestdien, 17. augustā, pulksten 13.00 Ikšķiles brīvdabas estrādē notiks 15. Latvijas Polītiski represēto salidojums, ko rīko Latvijas Polītiski represēto apvienība (LPR) un Ikšķiles novada dome. Salidojums norisināsies Staļinisma un nacisma upuru atceres dienas - 23. augusta noskaņā. Klātesošos uzrunās LPR valdes priekšsēdis Gunārs Resnais. Piedalīsies Latvijas Valsts prezidents Andris Bērziņš, koncertsniēgsprojekta „Normunds Jakušonoks un Tipa orķestris” mūziķi. Saviesīgā daļā pie atmiņu ugunsкура mūzičes Lubānas lauku kapella „Meldiņš”.

Polītiski represēto salidojumā visu 15 gadu laikā piedalās Padomju Savienības okupācijas režīma pastrādātā genocīda aculiecinieki, viņu pēcteči un ģimenes locekļi. 1941. gada 14. jūnijs uz visiem laikiem paliks viena no traģiskākajām dienām Latvijas vēsturē, kad uz Sibīriju un citiem attāliem Krievijas ziemeļu apgabaliem lopu vagonos pēkšņi izsūtīja 15 424 Latvijas (81,27% latvieši) iedzīvotājus. Pārsvārā tā bija pilsētas un lauku inteliģence un viņu ģimenes. Šī negēlība bija iemesls, kāpēc Otrā pasaules kara izskaņā 1944. - 1945. gadā tūkstošiem Latvijas iedzīvotāju devās bēgļu gaitās uz Vāciju un citām valstīm, lai atkal nenokļūtu okupācijas režīma varā. Daudzi ārēmes dzīvojošie latvieši, ciemojoties Latvijā, piedalās šajā salidojumā.

Neapšaubāms komunistiskais genocīds pret Latvijas tautu tika

Foto: LR valsts prezidenta kanceleja

Latvijas Valsts prezidents Andris Bērziņš kopš ievēlēšanas brīža ir piedalījies visos Latvijas politiski represēto salidojumos

vērsts 1949. gada 25. - 28. martā, kad uz Sibīriju izsūtīja aptuveni 42 322 Latvijas iedzīvotāju, pārsvārā - lauku ļaudis, kuŗi nevēlējās stāties kolchozos. Deportēto 13 504 ģimenēs 28,6% bija bērni un 44,3% - sievietes. Pēc Otrā pasaules kara sākās latviešu jaunekļu un viru tvarstīšana, apcietināšana, brutāla slepkavošana un izsūtīšana. Kurzemē vien saņēma gūstā ap 23 000 latviešu karavīru, kuŗus turpmākais dzīves ceļš veda uz filtrācijas nometnēm Sibīrijā...

Latvijas prezidents Andris Bērziņš plašsaziņas līdzekļos ir dalījis atmiņās par 1949. gada 25. marta izvešanu, kuŗā cietusi arī

viņa ģimene. Lai gan pats tolaik bijis mazs puika un nav izsūtīts, Andris Bērziņš skaudri atceras to dienu notikumus. Vidzemē ģimenei piederējusi 50 ha liela lauku saimniecība, tāpēc viņi tikuši iekļauti izsūtāmo sarakstā. Represiju dienās dzīvojamā māja atsvināta, tur iemitinājušies vietējās varas pārstāvji. Bez pajumtes palikušas „divas vecas māmumuļas un četri bērni. Izmeta ārā, tā ka itin nekā viņiem vairs nebija, un, ja arī nav kas palīdz, tad pašiem jāmeģina meklēt ceļu, lai izdzīvotu...”

Polītiski represētā Benita Kalniņa no Zasas pagasta atceras, ka

1949. gada 25. martā no viņu pagasta uz Sibīriju izsūtīti 100 cilvēki, lai gan pēc pirmreizējā saraksta bijis paredzēts izsūtīt 90. Tātad „plāns” bija izpildīts ar uzviņu. Netika ņemts vērā, vai izsūtāmie ir lielsaimnieka, sīkzemnieka vai amatnieka ģimene, arestēja visus pēc kārtas. Par katras ģimenes izsūtīšanu parakstījās divi liecinieki - vietējie un dažam - pat kaimiņi. Mājas palika tukšas - kūtīs bāuroja lopi, sētās gādoja suņi... Bez saimniekiem palikušie suņi vakaros pulcējās uz lielceļa pie mežniecības un caurām naktīm gādoja. Beidzot atbrauca zaldāti un daļu apšāva. Bet suņi saimnieki lopu vagonos jau bija tālajā ceļā. Pēc divu nedēļu brauciena cauri Latvijai un plašajai Krievijai viņi nonāca Omskas

apgabala Nazivajevskas, Krutiniskas un Tjukalinskas rajona sādžās.

Rūjienas un vairāku citu novadu politiski represētiem ir skaista tradīcija pirms došanās uz salidojumu Ikšķilē pie komunistiskā genocīda upuru piemiņas akmens nolikt ziedus to izsūtīto piemiņai, kuŗi jau ir aizsaulē.

Sarīkojuma dienā no Ikšķiles dzelzceļa stacijas līdz brīvdabas estrādei kursē mikroautobuss. Dežūrē speciālizēta ātrās palīdzības brigāde.

Salidojuma dalībnieki uzsvē, ka Ikšķilē katru gadu augustā notiek nevis politisks saiets, bet gan emocionāla kopā sanākšana, satikšanās un atkalredzēšanās ar likteņbiedriem, pulcējoties pie atmiņu ugunsкура.

Valija Berkina

ZIŅAS ĪSUMĀ

Daugavpils domi 7. augustā apmeklēja DNB bankas prezidents Osmunds Skars (amatā kopš 2012. g. 1. sept.). Līdz tam Skars bijis DNB grupas Hjustonas filiāles (ASV) vadītājs. Šī viņam bija pirmā vizīte ārpus Rīgas. Daugavpilī atrodas DNB bankas filiāle. Domes vadība pāuda ieinteresētību uzsākt ar banku sadarbību mājokļu siltināšanas programmā, kuŗā pašvaldības finansējums ir 80% apmērā, kā arī ieguldījums ekonomikas un uzņēmējdarbības attīstībā. DNB ir lielākā finanču grupa Norvēģijā (34% pieder valstij).

Līvānu bērnodārzs „Rūķi” jauno mācību gadu un savu 30 gadu jubileju sagaida krāšņā izskatā, jo ēka šovasar siltināta. Skolu ieskauj skaists priežu mežs, bet no jauna iekārtoti bruģēti celiņi, jauni spēļu namiņi, smilšu kastes, šūpoles, slidkalniņi un apstādījumi. Būs savs satiksmes noteikumu mācību laukumiņš ar ceļa zīmēm, kur varēs apgūt prasmi braukšanā ar velosipēdu.

Daugavpils Marka Rotko mākslas centrā no 10. augusta līdz 31. oktobrim skatāmas divas jaunas izstādes. Laikmetīgās mākslas ekspozīciju sektorā - Dilvinas Smitas (Lielbritānija) tekstildarbi un fotografiju izstāde „Logi”. Smita piedalījās Daugavpilī plēnērā „Marks Rotko 2012”. Savukārt vietējā māksliniece Silva Linarte piedāvā „Atpulgu”. Silva 1941. gadā divu gadu vecumā kopā ar ģimeni izsūtīta uz Sibīriju. Atgriezusies 1957. gadā, viņa kļuva par izcilu mākslinieci un talantīgu pedagogi.

Aglonā 17. augustā norisināsies velodiena „Ar veļiku pa Aglyunu 2013” (Ar velosipēdu pa Aglonu), kas pulcēs velosipēdistus no visas Latvijas. Būs veloparāde pa Aglonas ielām, sacensības velomaratona - „Tautas trasē” (15 km) vai „Sporta trasē” (30 km), šķēršļu joslas pārvarēšana, kā arī triatlona stafete. Dienas izskaņā tiks sumināti sacensību uzvarētāji, Aglonas novada jaunieši priecēs ar koncertuzvedumu „Dzīve kā teātris”. Zaļumballe „rullēs” līdz rītausmai.

Balvos 24. un 25. augustā notiks XIV Kamermūzikas festivāls. Balvu Muižas koncertzālē skatītājus priecēs Rīgas kamerkoris AVE SOL (mākslinieciskais vadītājs Uldis Kokars), komponists Mārtiņš Brauns, solists Daumants Kalniņš. „Spīķeru kvartets” atskaņos Jāzepa Vītola, Pēterā Vaska, Franča Šūberta un citu komponistu skaņdarbus.

Biedrība “Sateka” kopā ar Daugavpils un Ilūkstes novadu, kā arī ar Varēnas un Ignalinas reģiona vietējās rīcības grupu no Lietuvas, iesaistījušies starptautiskajā projektā “Sēņu ceļš”, lai izstrādātu jaunu tūrisma ceļvedi Latvijas un Lietuvas reģioniem. Sēņu ceļa ideja radās Varēnā, kas ir slavēta ar saviem ikgadējiem sēņu festivāliem un plašiem sēņu pārstrādes uzņēmumiem. Izraugoties šo dabas velti, tiks veidots jauns tūrisma produkts - sēņu ceļš Gulbene - Daugavpils - Ignalina - Varēna.

Ernsta Glikā Alūksnes Valsts ģimnazijas 10. - 12. klašu korpusā uzsākts ASV vēstniecības Latvijā un Aūksnes novada pašvaldības sadarbības projekts. Ar vēstniecības palīdzību skola saņēma 130 000 ASV dolaru logu nomaīnai.

Vallē, aktieŗu Amtmaŗu mūzejā „Zvanītāju Bukas”, diviem Latvijas Nacionālā teātra aktieŗiem - Ausmai Ziemelei un Ivaram Kļavinskim - pasniedza Alfreda Amtmaŗa-Briediŗa prēmiju. Aktieŗi un skatītāji Vallē satikās jau 28. reizi.

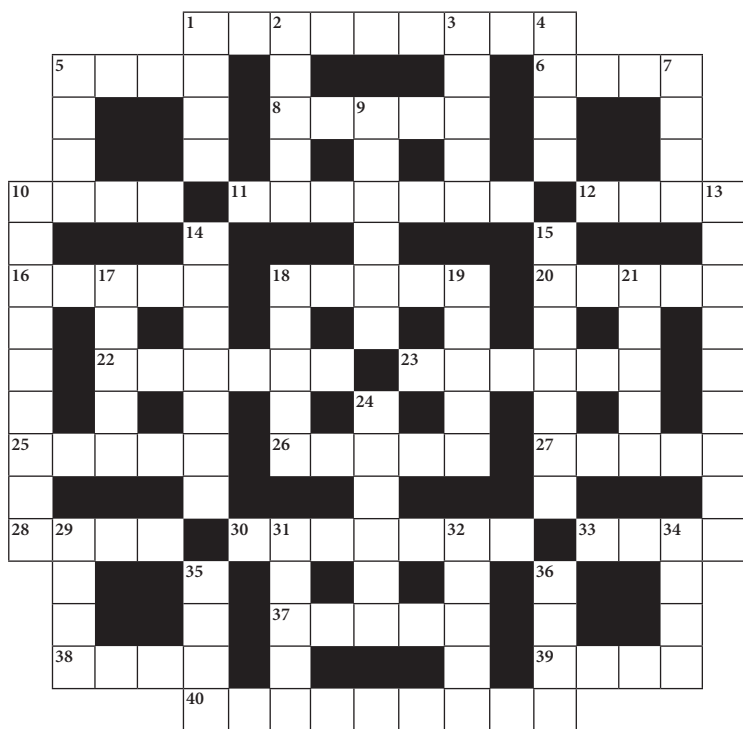
Mazzalvē jau trešo reizi notika Ērberģes muižas svētki ar leģendu nakts notikumiem. Leģendu nakts tema bija mīlestība, tāpēc vakara vadītāji - vietējie jaunieŗi izspēlēja leģendu par barona Hāna māsū Mariju, kas iemīlējusi staļļu puisi. Svētku dalībnieki baudīja arī mīlestības viru, ko pasniedza spīzmaniŗas - tā agrāk sauca pavārus.

Mālpils novada iedzīvotāji nevēlas, lai vācu investori būvētu viņu teritorijā cūku fermu par trim miljoniem latu, jo iedzīvotājus atraucot paredzamā smaka un iespējamās avarijas. Vācu uzņēmēji cer fermā nobarot vairāk nekā 36 tūkstošus cūku gadā.

Īsziņas sagatavojuŗas Valija Berkina un Māra Linde

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis Kārlis Pētersons

Līmeniski. 1. Instrumentāla starpspēle starp dziedājuma posmiem. 5. Senās Romas pilsoņu virsdrēbes. 6. Naudas vienība Bulgārijā. 8. Laiska. 10. Valsts galvaspilsēta D-Amerikā. 11. Decimālogaritma daļa aiz komata. 12. Viszemākā virīeŗu balss. 16. Ostas pilsēta pie Reinas. 18. Kaukazā izplatīts mūzikas instruments. 20. Žirafu dzimtas dzīvnieks. 22. Sērskābes dubultsāls. 23. Valsts Z-Afrikā. 25. Augu krāsviela matu krā-

šošanai. 26. Apdzīvota vieta Saldus novadā. 27. Negatīva īpaŗība (sar.). 28. Peru naudas vienība. 30. Budistu tempļi. 33. Angļu izgudrotājs (1736-1819). 37. Īsas uzrunas mielastos. 38. Stīgu mūzikas instruments. 39. Paŗpārvaldes iestāde feodālās Eiropas pilsētās. 40. Dzīva organisma vai organa uzbūve.

Stateniski. 1. Dabas parādība. 2. Resna. 3. Posms kādā procesā. 4. Upe Čehijā un Vācijā. 5. Apjo-

mīgi skulptūrāli atveidojami. 7. Rīcība, darbība. 9. Vistveidīgo kārtas putns. 10. Augstākais galma amats feodālajā Anglijā. 13. Bura, ko uzvelk, kad jachtai pūŗš labs ceļavējŗš. 14. Vieglas konstrukcijas pagaidu celtnes. 15. Jocīgs, smieklīgs. 17. Mazā planēta (atkl. 1949. g.). 18. Medicīnas instruments. 19. Laikraksts. 21. Klaidoņi Francijā (pēc indiāņu cilts nosaukuma). 24. Būvmateriāls. 29. Hana mītne tjurku-mongoļu klejotājtautām. 31. Sievietes vārds (jūl.). 32. Apūdeņošanas kanāli Vidusāzijā. 34. Kādas darbības izmaksu iepriekŗšjŗs aprēķins. 35. Donavas pieteka. 36. Naudas vienība Italijā pirms euro ievieŗanas.

Krustvārdu mīklas (BL Nr. 30) atrisinājums

Līmeniski. 3. Jasmīns. 9. Lolot. 10. Takas. 11. Sūtīt. 12. Neslava. 13. Rundāle. 16. Ciba. 17. Mets. 21. Marle. 23. Karpa. 24. Izdot. 25. Renāte. 26. Smaida. 27. Rotas. 29. Laime. 30. Abava. 31. Sēta. 32. Odas. 37. Rietumi. 39. Replika. 40. Ekers. 41. Skops. 42. Atāls. 43. Kaņepes.

Stateniski. 1. Lodes. 2. Colla. 4. Ansambļi. 5. Mats. 6. Notriekt. 7. Rauda. 8. Saule. 14. Amorāls. 15. Princis. 16. Celtnes. 18. Skumjas. 19. Armijas. 20. Ragavas. 22. Adata. 27. Ritdiena. 28. Sadursme. 33. Pīrkts. 34. Stops. 35. Elste. 36. Skola. 38. Pele.

Lasiet tīmeklī!
Rietumeiropas latviešu laikrakstu
www.brivalatvija.lv

**Vēlaties uzzināt par tautiešiem
Lielbritānijā?**
www.latviesiem.co.uk

✠ Saules pulkos aizsaukts dižais patriots,
DVF Derbijas nodaļas dibinātājs
1954. gada oktobrī,
daudzus gadus nodaļas valdes loceklis,
no kuņiem 39 gadus valdes priekšsēdis

ELMĀRS PUMPAINIS

Dzimis Taurenes pagastā 1924. gada 21. novembrī,
miris Derbijā 2013. gada 16. jūlijā

Piemīnā viņu paturēs un pateicībā pieminēs
DVF Derbijas nodaļas biedri

*Lai Pērses krasts Tev
mīlā zeme ir,
Tur esi piedzimis, tur
uzaudzis,
Tur jauki kā nekur.*

✠ Mūžībā aizgājis
PĀVILS KUZMICKIS
Dzimis Rīgā 1925. gada 1. septembrī,
miris Notinghamā, Anglijā, 2013. gada 2. augustā

Viņu piemiņā paturēs
DVF Notinghamas nodaļas saime

Ak, retākas rindas...

GAIDA SILIŅA

mirusi 2013. gada vasarā

Tavu draudzību, sirsnību un labvēlību
ar pateicību vienmēr atceras
**Marta ar meitenēm –
Gundegu, Ligitu, mazo Martu un Zili**

Izsaku līdzjutību **DZIDRAS ANSKLĀVIŅAS**, dzimusi
1926. gadā Latvijā, Bauskas pilsētā, mirusi Kanādā, piederīga-
jiem un draugiem. Skumjās noliecu galvu, ka no mums
šķīrusies Latvijas patriote, kas nekad nebija aizmirsusi savu
dzimteni Latviju.

Skolas biedrs no Bauskas
Imants Zeltniņš

Lasiet tīmeklī!

ASV latviešu
laikrakstu

LAIKS

www.laiks.us

Mans mīlais vīriņš

JĀNIS ŠTĀLS

Dzimis 1952. gada 13. jūlijā,
vairs negribēja cīnīties, gribēja atvilkt elpu, atpūsties,
aizgāja mūžībā šī gada 10. augustā

*Vediet mani dziedādami, nevediet raudādami,
Lai iet mana dvēselīte pie Dieviņa dziedādama.*

*tev uz mūžu vietīna mūsu sirdīs...
sieva Māra un svainis Jānis Eglājs*

Mūžībā aizgājis Lesteras nodaļas biedrs
un ilggadējais draugs

GUSTAVS (GEORGE) GRANTS

Dzimis 1923. gada 4. janvārī,
miris Lesterā 2013. gada 29. jūlijā

Viņu mīlā piemiņā paturēs
Lesteras nodaļas biedri un draugi

Vieglas smiltis...

Mūžībā aizsaukta mūsu nodaļas vanadzē

LILIJA TURCIŅŠ, dzim. SPĀRNIŅŠ

Dzīmusi Lēdmanes pagastā 1922. gada 22. oktobrī,
mirusi Lidsā 2013. gada 8. jūlijā

Aizgājēju sirsnīgā piemiņā paturēs
DVF Lidsas nodaļas vanagi un vanadzē

Mirusi pēc īsas slimības mana mīlotā māte

GAIDA SILIŅŠ, dzimusi PUPURIŅŠ

Dzīmusi „Timmermaņos”, Madonas apriņķa Liezeres pagastā,
1920. gada 21. oktobrī,
mirusi Jorkā (York) 2013. gada 10. augustā

Stipra sieviete, viņa veda neatkarīgu dzīvi līdz savam 92. mūža
gadam Bradfordā, ar īpaši ciešām ģimenes saitēm

Dusi saldi...

Ļoti milēta, viņas trūkumu dziļi izjutīs
meita **Anna Elis ar vīru Andiju (Andy)**
un mazdēli **Martins un Haydens**

Brīvā Latvija reklāmas cenas Latvijā

Cena - Ls 0,80 par cm²
ierāmējumā
Atlaides par reklāmas
publicēšanas biežumu:

- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, - 15 % no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, - 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSLUDINĀJUMIEM: LS 0,40 par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS: LS 35,-
Pasta adrese:
Ausekļa iela 14 - 2
Rīga, LV - 1010
Tālrunis + 371 67326761
Tālrunis +371 67326784
Darba laiks:
Pirmdien – 9-17
Otrdien – 9-17
Piektdien – 9-15

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.
Rietumeiropas latviešu laikraksts,
iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.
Izdevēji: Brīvās Latvijas izdevēju kopa (BLIK)

Redaktore: Ligita Kovtuna
Brīvā Latvija redakcija – Ausekļa iela 14-2,
Rīga, LV-1010
Tāl: (redakcija) +371 67326761, +371 29439423,
Tālrunis: +371 67326784.
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Administrācija: Sarmīte Janovskis “Straumēni”, Catthorpe Manor, Catthorpe, Leics. LE17 6DF, England. Tāl. 01788823438, fakss 01788822441. Kārto visas sēru un citu sludinājumu maksas; pieņem rietumu abonementus, izņemot Vācijas un Zviedrijas.
Pārstāvniecība Anglijā:
Dz.Purmale, 34 Brook Road, Leicester LE5 2HE.
Tāl. 01162431322, fakss 01162433312.
e-pasts: dzidra.purmale@talktalk.net

Abonementa maksa, sākot ar 2010. gada 1. jūliju:
Lielbritānijā: 6 mēnešiem GBP 65; 12 mēnešiem GBP 120. Samaksu ar čeku, PO vai naudā (ierakstītā sūtījumā) sūtīt laikraksta administrācijai (adrese sk. augšā), uz vārdu Brīvā Latvija. Maksājot Lielbritānijā par Latvijas gada abonementu GBP 40

Zviedrijā: 6 mēneši Kr 650.-; 12 mēneši Kr 1240.-. NAUDAS PĀRVEDUMI: LETTERNAS RIKSFÖRBUND I SVERIGE/BRĪVĀ LATVIJA (Wallingatan 34, 5 tr, S-111 24, Stockholm, Plusgiro 11 47 46 - 1). Tāl: +46 8214425. Administrācija: Vija Freimane, e-pasts: freimanisv@yahoo.se, tālr. +46 8808815

Naudas pārvedumi Vācijā: 12 mēn. – 143 eiro; 6 mēn. – 75 eiro; 3 mēn. – 40 eiro; BL konts Lettis -che Gemeinschaft, Salzmannstr. 152, 48159 Münster. Postbank Hamburg, BLZ 200 100 20, konts 271 751 204. Adrese abonēšanas jautājumiem: Ivars Vētra, Mittelstr. 3, D-35415 Pohlheim, tālr. +49 6004 2801, e-pasts: ivetra@web.de. Cita informācija Nils Ebdens, Lettische Gemeinschaft in Deutschland e. V., Frankfurter Str. 54, D-35440 Linden, tālr. +49 6403 940933, e-pasts: info@lk-v.de
Citas Eiropas zemēs: 6 mēnešiem 70 eiro; 12 mēnešiem 130 eiro. Naudas pārvedumi ar čeku uz Brīvā Latvija (adrese kā augšā).

ASV un pārējās pasaules valstīs 6 mēnešiem USD 90,-, 12 mēnešiem USD 170,-.

Latvijā: 6 mēnešiem Ls 20, 12 mēnešiem Ls 34.

Latviešu organizāciju un privātie sludinājumi maksā €3 par 10 mm augstu vienslejiģā platumā aizņemtu telpu. Sēru sludinājumi (10,6 cm x 7 cm) €45. Zviedrijā – 500 kr.
Komerciālie sludinājumi €6 par 1 slejas cm.

Atlaides atkārtotām reklāmām.
Ar autora vārdu, inīcijām vai segvārdu parakstītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Par publikācijas minēto faktu precizitāti atbild autors.

BRĪVĀ LATVIJA
Latvian Weekly Newspaper
published by the Latvian Publishers Association,
Ausekļa iela 14-2, Rīga, LV-1010, Latvia.
Iespiests: SIA EVEKO, Rīgā

SPORTS SPORTS SPORTS

Pasaules meistarsacīkstes vieglatlētikā

Maskavā notiek 14. pasaules meistarsacīkstes vieglatlētikā, kurās piedalās arī desmit sportisti no Latvijas.

Meistarsacīkšu pirmajās dienās mūsu vieglatlētu sasniegumi bija pieticīgi. Kārtslēcējs **Mareks Ārents** priekšsacīkstēs tikai ar trešo mēģinājumu pārvarēja 5,25 m augstumu, bet turpinājumā nepārvarēja 5,40 m. Savā grupā Ārentam 19., kopvērtējumā -33. vieta.

Neveiksmīgi sacensības sāka arī tāllēcēja **Lauma Grīva** un veseļa metējs **Igors Sokolovs**, kuri nepārvarēja priekšsacīkšu kvalifikāciju. Grīva sasniedza rezultātu 6,50 m, bet ar to nepietika kvalifikācijas pārvarēšanai. Vēl divos citos mēģinājumos viņa sasniedza rezultātus 6,46 un 6,36 m. Lai iekļūtu finālā, vajadzēja aizlēkt 6,58 m. Savā grupā Grīva palika devītā, bet kopvērtējumā viņai - 16. vieta.

Sokolovs vienīgajā sekmīgajā mēģinājumā sasniedza rezultātu 72,78 m, bet iekļūšanai finālā derētu rezultāts 75,18 m. Savā grupā viņš ieņēma 11. vietu un kopvērtējumā 27 dalībnieku konkurencē ierindojās 19. vietā.

Soļotājs **Arnis Rumbenieks** cīnijās 20 km distancē un 64 dalībnieku konkurencē ierindojās 41.vietā - 1. 29:13.

Dāmām šajā distancē uz starta no Latvijas izgāja divas pārstāves. Agnese Pastare ierindojās 23., Anita Kažemāka - 42.vietā.

(Septiņņiece Laura Ikaunieca pirms pēdējās disciplīnas bija 11. vietā)

Gulbja sensacionālā uzvara pret Mareju

Latvijas labākais tenisists **Ernests Gulbis** labi startēja augsta prestiža Montrealas *Masters 1000* serijas turnīrā *Rogers Cup*. Pirmajā kārtā Ernests ar 7:6 (4), 6:4 pārspēja pasaules 29. raketi Felisiano Lopesu no Spānijas.

Otrā kārtā Gulbja pretinieks bija pasaules 16. rakete - itālietis Fabio Fonjini. Pirmo setu Gulbis uzvarēja ar 6:3, otro zaudēja - 1:6, bet trešajā pretinieku pieveica pārliecinoši - 6:1. Tā bija Gulbja trešā uzvara pār spēcīgo Itālijas tenisistu četras savstarpējās spēlēs.

Turnīra astotdaļfinālā notika liela sensācija. Gulbja pretinieks bija brits Endijs Marejs, kas ATP rangā ieņem 2. pozīciju un šovasar pirmo reizi karjērā triumfēja Vimbldonas *Grand Slam* turnīrā.

Pusotru stundu ilgā cīņā Gulbis bija pārāks ar 6:4 un 6:3. Gulbim tā bija pirmā uzvara karjērā pār

Skotijas tenisistu, un līdz ar šo panākumu tika pārtraukta Mareja 13 uzvarēto spēļu serija.

Pēc iekļūšanas ceturtdaļfinālā Gulbis atzina, ka pasaules rangā tuvojas sev atbilstošajai vietai un cer iekļūt *TOP 20*, bet tad arī tuvu būs labāko desmitnieks.

Diemžēl Gulbim neizdevās turpināt panākumu seriju, ko gaidīja visi viņa talanta cienītāji. Ceturtdaļfinālā viņš piedzīvoja sāpīgu zaudējumu pret kanadieti Milošu Raoniču. Gandrīz divarpus stundas ilgā cīņā Ernests zaudēja pasaules 13. raketī Raoničam ar rezultātu 6:7 (3:7), 6:4, 4:6. Gulbis ATP pasaules rangā pašlaik ieņem 34. vietu.

RTU Open šaha festivālā

Rīgas Tehniskajā universitātē (RTU) notika Baltijas valstīs lielākais **starptautiskais šaha festivāls RTU Open**. Galvenajā turnīrā vienādu punktu skaitu - 7 no 9 ieguva lielmeistari **Bartošs Sočko** (Polija) un holandiešu **Robins van Kampens**. Papildrādītāji labāki bija Sočko, līdz ar to viņš kļuva par trešo *RTU Open* uzvarētāju.

Turnīra zālē

Valsts izlase gatavojas, kadeti noskaidro vietas

We Are Basketball

Latvijas vīriešu basketbola izlase ceturtdaļpārbaudes spēlē, gatavojoties septembrī gaidāmajām Eiropas meistarsacīkstēm, *Arēnā Rīga* ar rezultātu 72:52 (11:17, 31:11, 15:12, 15:12) uzvarēja Krievijas valstsvienību.

Otrā sacensībā ar krieviem veiksmīgāki bija viesi, revanšējoties ar 73:67 (24:17, 21:13, 13:21, 15:16).

Latvijas **U-16** meiteņu basketbola izlase Bulgārijā Eiropas meistarsacīkšu otrā posma beidzamajā spēlē dramatiskā cīņā ar 56:55 (13:10, 10:13, 15:16, 18:16) uzvarēja Grieķijas līdzaudzes un iekļuva turnīra ceturtdaļfinālā. Turpinājumā viņas zaudēja čehietēm - 56:66 (15:23, 7:18, 21:14, 13:11), bet cīņā par septīto vietu ar rezultātu 62:53 (13:10, 24:16, 16:10, 9:17) uzvarēja Chorvātijas vienību. Latvijas basketbolistes kļuva par šigada septīto spēcīgāko Eiropas izlasi šajā vecuma grupā.

Latvijas **U-16** puīšu (kadetu) izlase Eiropas meistarsacīkstēs uzvarēja Itālijas līdzaudzū - 56:54, zaudēja ukraiņiem - 61:78 un chorvātiem - 55:66, nekvalificējoties turnīra nākamajam posmam. Turnīra turpinājumā viņiem jācīnās par palikšanu spēcīgāko vienību grupā ar beļģiem, zviedriem un poļiem. Pret Beļģijas vienību zaudējums - 80:84

Plūdmales volejbolā augstākā - devītā vieta

Berlīnes *Grand Slam* plūdmales

volejbola turnīrā Latvijas labākais pāris Aleksandrs Samoilovs/Jānis Šmēdiņš priekšsacīkstēs guva trīs uzvaras, nodrošinot iekļūšanu astotdaļfinālā. Tur viņu uzvaru seriju pārtrauca Itālijas duets Tomati/Ranjēri, pārspējot mūsējos ar 2:1 (15:21, 27:25, 15:13. Samoilovam/J. Šmēdiņam - devītā vieta.

Ruslans Sorokins un Toms Šmēdiņš nepārvarēja kvalifikāciju un turnīru beidza 25.vietā.

Motokrosā uz goda pjedestala

Ķeguma mototrasē „Zelta zirgs” risinājās pasaules meistarsacīkšu 10. posms blakusvāgu klasē. Uzvarēja Nīderlandes braucēja Etjēna Baksa un latvieša Kaspara Stupeļa ekipāža, trešajā vietā ierindojās brāļi Jānis un Lauris Daideri.

Citām Latvijas ekipāžām nācās samierināties ar zemākām vietām. Rupeiks/Kurpnieks posmā izcīnīja sesto, Rēsa/Skūltāns - 13., Štelle/Linters - 21., Hendrikss/Mucenieks - 22., Varjokojs/Antons - 24., brāļi Krievi - 25.vietu.

Latvijas motokrosa braucējs **Pauls Jonass** Čehijā kļuva par pasaules čempionu junioriem 125 kub. cm klasē. Pirmajā finālbraucienā Jonass izcīnīja uzvaru, par nieka 0,239 sekundēm apsteidzot Nikolā Derkūru no Francijas. Savukārt otrajā finālbraucienā latvietim otrā vieta - 9,574 sekundes aiz Kalvins Vlānderena no Nīderlandes. Pirms gada Bulgārijā Jonass šajā motociklu klasē pasaules meistarsacīkstēs izcīnīja trešo vietu, bet vēl gadu iepriekš viņš kļuva par čempionu 85 kub. cm klasē.

P. Karlsons

PAZIŅOJUMI

ANGLIJA

„Straumēnos” svētdien, **8. septembrī**, plkst. 10 **DVF delegātu pilnsapulce**. Apmeklēt lūdz DVF valde.

DIEVKALPOJUMI VIDUSANGLIJAS DRAUDZĒ, māc. V.Vāvere

Lesterā, Igaunā namā, 366 Fosse Road North, Leicester, LE3 5RS, sestdien, **7. septembrī**, plkst. 14 dievkalpojums.

„Mūsmājās”, Priory Hill, Wols-ton, Coventry, CV8 3ZF, svētdien, **22. septembrī**, plkst. 15 Pļaujas svētku dievkalpojums ar dievgaldu.

„Straumēnos”, Catthorpe Manor, Lilbourne Road, Catthorpe, Lutterworth, Leicestershire, LE17 6DF, svētdien, **29. septembrī**, plkst. 10 Pļaujas svētku dievkalpojums ar dievgaldu.

AUSTRUMANGLIJAS DRAUDZĒ, māc. V.Vāvere

Derbijā, Chapel of St.Mary on the Bridge, Derby, DE1 3AT, svētdien, **1. septembrī**, plkst. 12 dievkalpojums.

Notinghamā, Trinity Lutheran Church, 67 Homefield Road, Aspley, NG8 5GH, svētdien, **1. septembrī**, plkst.15 dievkalpojums.

Mansfieldā, St.Peters's and St. Paul's Church, Mansfield, NG18 1AP, sestdien, **7. septembrī**, plkst. 11 dievkalpojums.

Pīterborovā, The Beehive Community Centre, St.Martins Street, Millfield, Peterborough, PE13BD, sestdien, **14.septembrī**, plkst. 16 dievkalpojums.

ZIEMEĻANGLIJAS-BRADFORDAS DRAUDZĒ, māc. G. Putce

Bradfordā, Vācu baznīcā, 29 Great Horton Rd., BD7 1AA, svētdien, **18. augustā**, plkst.10.30 dievkalpojums ar dievgaldu.

MANČESTERAS DRAUDZĒ, māc. G. Putce

Voringtonā, WAI IXG, Market Gate, Holy Trinity Church, svētdien, **25. augustā**, plkst. 20 dievkalpojums ar dievgaldu.

Mančesterā, Stretford, M32 8FE, Martin-Luther-Kirche, 9 Park Road, svētdien, **1. septembrī**, plkst. 13.30 Pļaujas svētku dievkalpojums ar dievgaldu.

VĀCIJA

Oldenburgā, Ohmstedes kapos, **25. augustā** plkst. 11 Kapu svētku dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze.

Bekhofas latv. baznīcā (Am

Beckhof 44) **1. septembrī** plkst. 14:30 dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma kafijas galds draudzes namā.

Libekā, Lorenca baznīcā, **14. septembrī** plkst. 14 dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērģelēm Liene Orinska. Pēc dievkalpojuma uzkodas.

Hanoverā, Markus baznīcas draudzes namā, Hohenzollernstr. 54, **15. septembrī** plkst. 14 dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma pārrunas pie kafijas galdā.

Oldenburgā, Ohmstedes baznīcas draudzes namā, Butjadinger Str. 59, **29. septembrī** plkst. 11 dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērģelēm Dr. A. Rosenbergs. Pēc dievkalpojuma kafijas galds.

Frankfurtē, senā Emmaus baznīcā, Alt Eschersheim 22, 60433 Frankfurt, svētdien, **8. septembrī**, plkst. 13 paredzēts dievkalpojums. Archib. Elmārs E. Rozītis. Sekos draudzes pēcpusdiena ar tējas galdu draudzes namā. Iepretim S-Bahn stacijai Frankfurt/Eschersheim un tuvu U1, 2, 3 un 8 pieturei Weisser Stein.

Štutgartē/Bad Kanštatē, Luterā baznīcā, Martin-Luther-Str. 54, svētdien **15. septembrī**, plkst. 10 paredzēts dievkalpojums vācu

valodā ar archib. E. Roziša, Intas Vigantes, Virtembergas biskapa Dr. F.O. Juli u.c. piedalīšanos, atzīmējot 40 gadus Eiropas dažādo evaņģēlisko baznīcu kopībai.

Vircburgā, Deutschhauskirche, Am Schottenanger 2, sestdien, **28. septembrī**, plkst. 13.30 būs Pļaujas svētku dievkalpojums. Archib. Elmārs E. Rozītis. Sekos kafijas galds draudzes telpās, un paralēli tam bērnu nodarbības.

Ludvigshāfenā, Svētā Ludviķa baznīcā, St. Ludwig, Bismarck un Wredestrasse krustojumā, svētdien, **22. septembrī**, plkst. 15 paredzēts dievkalpojums ar Nila Folveilera kristībām. Kalpos draudzes mācītājs archibiskaps Elmārs Ernsts Rozītis. Pēc dievkalpojuma azaidis ar groziņiem draudzes telpās.

ZVIEDRIJA

Gēteborgas Latviešu Pensionāru Biedrības tikšanās notiks **31.augustā** plkst.13 "Folkpartiet" telpās NEDRE KVARNBERGS-GATAN 7 (atrodas "Vāstra Nordstan"), Gēteborgā. Jauni biedri laipni gaidīti! Valde.

Izbraukums ar kuģi pa Stokholmas arhipelagu Latviešu Pensionāru apvienība

ielūdz uz izbraukumu ar kuģi pa Stokholmas šērām zviedru gīda pavadībā, kurš stāstīs par celtnēm, dabu un salīņām mūsu braucienā. Kuģītis aties trešdien, **28. augustā**, plkst. 10.30 no Strandvāgen, ārpus Grand Hotel. Brauksim ar kādu no *Strömma* vecākiem kuģīšiem.

Pēc izbraukuma apm. 2 ½ stundu būsīm atkal pie Strandvāgen. Cena 240 kr. Ar kopīgu maltīti (lunch) 340 kr.

Pieteikšanās, vēlākais, **20. augustā** pie Mudītes Hoogland Krastas mudite_hk@hotmail.com tālr.: 08 7526334 vai 08 57162783, vai Diānas Krūmiņš Engstedt, kab. tālr. 073 9453966.

Visi laipni aicināti!

LPA

Baltiešu diena Svensk-Lettiska foreningens režijā jau ir kļuvusi tradīcija. Šogad tā notiks sestdien, **14. septembrī**, plkst. 12.00 – 16.00 "Grödinge Hembygdsgård" Vārsta. Uzstāsies trīs deju grupas, kas darbojas Stokholmā. Būs ģimene no Talsiem, kas dziedās, spēlēs un arī pārdoš gardumus.

Tirdziņš: baltiešu grāmatas, ēdieni, rokdarbi, kosmētika no Rīgas. Arī "blusu" tirgus. Bērnu nodarbības, loterija, kafijas galds utt.

Plašāka info www.svensklettiska.se